

371.33522

ล 160

73

การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนในระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จากการใช้สื่อโสตทัศนศึกษาประกอบเสียงบรรยาย
กับสื่อโสตทัศนศึกษาประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมชาย ยัมพิน

พดสผดศดต๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๑๕

18 ก.ค. 19

การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนในระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จากการใช้สไลด์ประกอบเสียงบรรยาย
กับสไลด์ประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี

บทคัดย่อ
ของ
สมชาย อัมพพันธุ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๑๔

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะ เปรียบ เทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ความคงทน ในการจำ และ เพื่อให้ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนัก เรียนหญิงและ นักเรียนชาย โดยใช้สไลด์ประกอบ เสียงบรรยายกับสไลด์ประกอบ เสียงบรรยายและเสียง คนตรีแบบต่างๆกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียน พิบูลสวัสดิ์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑๒๐ คน ซึ่งแบ่ง เป็น ๔ กลุ่ม โดยวิธีสุ่มโดย การจับสลาก เพื่อจัดเป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. กลุ่มควบคุมเรียนจากสไลด์ประกอบ เสียงบรรยาย กลุ่มทดลอง ก. เรียนจากสไลด์ ประกอบ เสียงบรรยายและ เสียงดนตรีแบบไทย เเคิม กลุ่มทดลอง ข. เรียนจากสไลด์ ประกอบ เสียงบรรยายและ เสียงดนตรีแบบไทยพื้น เมือง กลุ่มทดลอง ค. เรียนจากสไลด์ ประกอบ เสียงบรรยายและ เสียงดนตรีแบบไทยสากล แต่ละกลุ่มเรียน ๒ เรื่อง แต่ละครั้ง ที่เรียนจบ เรื่องหนึ่งทำการทดสอบทันที

ผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนปรากฏว่า กลุ่มที่เรียนจากสไลด์ประกอบ เสียงบรรยายกับกลุ่มที่เรียนจากสไลด์ประกอบ เสียงบรรยายและ เสียงดนตรีแบบต่างๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนทัดเทียมกัน นักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่เรียนจากสไลด์ ประกอบ เสียงบรรยายกับสไลด์ประกอบ เสียงบรรยายและ เสียงดนตรีแบบต่างๆมีผลสัมฤทธิ์ ทางการ เรียนทัดเทียมกัน

ด้านความคงทนในการจำ ซึ่งได้จากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ ปรากฏว่า กลุ่มที่เรียนจากสไลด์ประกอบ เสียงบรรยายกับกลุ่มที่เรียนจากสไลด์ประกอบ เสียงบรรยายและ เสียงดนตรีแบบต่างๆ มีความคงทนในการจำไม่แตกต่างกัน นักเรียนหญิง และนักเรียนชายที่เรียนจากสไลด์ประกอบ เสียงบรรยายกับสไลด์ประกอบ เสียงบรรยาย และ เสียงดนตรีแบบต่างๆ มีความคงทนในการจำไม่แตกต่างกัน .

A COMPARATIVE STUDY OF PRATHOM 3 PUPILS' LEARNING ACHIEVEMENT
USING COLOR SLIDE - SOUND AND COLOR SLIDE - SOUND
WITH BACKGROUND MUSIC

ABSTRACT

BY

SOMCHAI YIMPAT

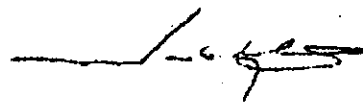
Presented in Partial Fulfilment of the Requirement
for the Master of Education Degree
at Srinakarinwirot University

March 1967

This research was chiefly conducted to compare the amount of learning in two learning topics in Social Studies as gained from the use of sound color slides without and with different types of music. The experimental subjects comprised 120 prathom 3 pupils of the Pibulswasdi School in Phuket. This pupils were divided randomly into one control group and three experimental ones. There were 30 pupils in each group. The control group was taught with the use of sound color slides. The first experimental group was taught with the use of sound color slides with Thai classical background music. The second one was taught with the use of sound color slides with Thai folksong background music. The third one was taught with the use of sound color slides with Thai popular background music. After each of the two topics were presented, each group was immediately tested. The finding revealed that teaching by sound color slides were comparatively equal to that by sound color slides with each of the different types of background music. No significant differences in learning achievement were found between boys and girls.

In term of learning retention as tested one week after the experiment, it was found out that all group were comparatively equal in their retention. No significant differences were found between boys and girls niether.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

 ประธาน

 กรรมการ

มีนาคม ๒๕๐๔

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับคำแนะนำและได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร. เปื้อง ภูมุต อาจารย์สมบุญ จิตพงศ์ และ อาจารย์จิราภรณ์ พิพย์รัตน์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ คณะครู และนักเรียน โรงเรียนต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยไปทำการทดลอง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุก ๆ ท่านที่มีใจกว้างขวาง ซึ่งมีส่วนช่วยให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้โดยสมบูรณ์

สมชาย ยืนยง

สารบัญ

บทที่

หน้า

๑	บทนำ	๑
	คำนำ	๑
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๒
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	๒
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๒
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๒
	คำนิยามศัพท์เฉพาะในการค้นคว้า	๓
๒	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๕
	เอกสารเกี่ยวกับเสียงดนตรีที่ใช้ในวงการอุตสาหกรรม	๕
	เอกสารที่เกี่ยวกับเสียงดนตรีที่ใช้ในวงการการศึกษา	๕
	การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้สโตร์ประกอบเสียงบรรยาย	๑๓
๓	วิธีดำเนินการค้นคว้า	๑๓
	กลุ่มตัวอย่าง	๑๓
	การแบ่งกลุ่มตัวอย่างเพื่อการทดลอง	๑๓
	แบบการทดลอง	๑๔
	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	๑๕
	ระยะเวลาในการทดลอง	๑๕
	เครื่องมือในการทดลอง	๑๕
	การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๑๖
	การสร้างแบบทดสอบ	๑๗
	วิธีดำเนินการทดลอง	๑๘
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๘

๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๒๒

การวิเคราะห์ผลการทดลองจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบ เรื่อง เมืองพิษณุโลก

และเรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย ๒ ฉบับรวมกัน ๒๒

การวิเคราะห์ผลการทดลองจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบ เรื่อง เมืองพิษณุโลก ... ๒๔

การวิเคราะห์ผลการทดลองจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบ เรื่อง

ประเพณีวัฒนธรรมไทย ๒๕

การวิเคราะห์เพื่อหาความแตกต่างของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน จากแบบทดสอบ

๒ ฉบับ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ๒๖

การวิเคราะห์เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนชาย

และนักเรียนหญิง ในแต่ละเรื่อง ๒๗

การวิเคราะห์ผลการทดลอง จากการทดสอบหลังสอน ๑ สัปดาห์ ๒ ฉบับ

รวมกัน ๒๘

การวิเคราะห์ผลการทดลองด้วยแบบทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์

เรื่อง เมืองพิษณุโลก ๒๙

การวิเคราะห์ผลการทดลองด้วยแบบทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์

เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย ๓๐

การวิเคราะห์หาความแตกต่างของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน จากแบบทดสอบ

๒ ฉบับ หลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ๓๑

การวิเคราะห์เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนชายและ

นักเรียนหญิง จากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์

โดยแยกเป็นเรื่องๆ ๓๓

๕ สรุปผลการทดลอง อภิปราย และข้อเสนอนะ	๓๕
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๓๕
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	๓๖
ผลการวิจัย	๓๖
/ อภิปรายผลการวิจัย	๓๗
ข้อ เสนอนะ	๓๘
บรรณานุกรม	๔๐
ภาคผนวก	๔๓

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

๑	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง	๑๓
๒	แสดงแบบแผนการทดลอง	๑๔
๓	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความแปรปรวน (s^2) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ความเชื่อมั่น (x_{tt}) และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_{meas})	๑๔
๔	ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบทีหลังการทดลอง จากแบบทดสอบ ๒ ฉบับ	๒๒
๕	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากการทดลองเรื่องเมืองพินูโลก และเรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย	๒๓
๖	ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบทีหลังการทดลอง เรื่องเมืองพินูโลก	๒๔
๗	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากการทดลองเรื่องเมืองพินูโลก	๒๔
๘	ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบทีหลังการทดลอง เรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย	๒๕
๙	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากการทดลองเรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย	๒๖
๑๐	ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากแบบทดสอบ ๒ ฉบับ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	๒๖
๑๑	ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเมืองพินูโลก ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	๒๗
๑๒	ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	๒๗
๑๓	ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ จากแบบทดสอบ ๒ ฉบับ	๒๘

๑๔	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ ชั้นค่าที่	
	เรื่องเมืองพิษณุโลก และเรื่องประเพณีวันธรรมไทย	๒๙
๑๕	ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ ชั้นค่าที่ เรื่องเมืองพิษณุโลก ...	๓๐
๑๖	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ ชั้นค่าที่	
	เรื่องเมืองพิษณุโลก	๓๐
๑๗	ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ ชั้นค่าที่	
	เรื่องประเพณีวันธรรมไทย	๓๑
๑๘	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ ชั้นค่าที่	
	เรื่องประเพณีวันธรรมไทย	๓๑
๑๙	ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของแบบทดสอบ	
	๒ ฉบับ หลังการทดลอง ๑ ชั้นค่าที่ ระหว่างนักเรียนชายและ	
	นักเรียนหญิง	๓๒
๒๐	ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลอง	
	๑ ชั้นค่าที่ เรื่องเมืองพิษณุโลก ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	๓๓
๒๑	ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลอง	
	๑ ชั้นค่าที่ เรื่องประเพณีวันธรรมไทย ระหว่างนักเรียนชายและ	
	นักเรียนหญิง	๓๔

คำนำ

ดนตรีซึ่งประกอบด้วยลีลา จังหวะ และท่วงทำนอง ตลอดจนบันไดเสียงสูงต่ำ มีอิทธิพลต่อระบบประสาทอัตโนมัติของมนุษย์ (ราไฟ กรีโสภาค, ๒๕๐๘ : ๑๓ - ๑๔) ดนตรีมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์มาช้านานแล้ว แต่ละชาติมีเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบกิจการในโอกาสต่าง ๆ เช่น ทำไร่ ทำนา เก็บเกี่ยว ในการทำศึกสงครามก็มีการใช้ดนตรีเข้าไปกระตุ้นให้เกิดความฮึกเหิม การกีฬาที่ใช้ดนตรีเข้าประกอบในการแข่งขัน

การค้นคว้าในเรื่องการใช้ดนตรีประกอบกิจการต่าง ๆ นั้น ส่วนมากทำกันในกิจการหรือวงการอื่น เช่น วงการอุตสาหกรรม ซึ่งผลที่หวังในเรื่องของผลผลิตและการเสริมบรรยากาศในการทำงาน วงการแพทย์ก็นำดนตรีมาใช้บำบัดคนไข้โรคจิตที่เรียกว่า Music Therapy

การวิจัยผลของเสียงดนตรีในด้านการศึกษามีน้อย ที่มีข้ออ้างได้ก็มีใช้เป็นผลการวิจัยโดยตรงเป็นแต่เพียงข้อสังเกต เช่น ของเฮพเมอร์ (Hepmer, ๑๙๖๖ : ๔๑๔ - ๔๒๐) ที่ใช้ข้อสังเกตไว้ว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่ชอบศึกษาไปด้วยฟังเพลงไปด้วย หรืออย่างที เล็ค อานันตะ (เล็ค อานันตะ, ๒๕๐๘ : ๕) กล่าวว่าในทางก้านศิลปะปรากฏว่า ภูวบาลเขียนที่เมืองแอมบูร์ก ประเทศเยอรมันนี ได้นำเสียงดนตรีไปใช้เพื่อประโยชน์ทางก้านศิลปะศึกษาได้อย่างเหมาะสมอย่างยิ่ง โดยการให้นักเรียนฟังเสียงดนตรี แล้วลากเส้นบนแผ่นกระดาษตามจังหวะ ลีลา ท่วงทำนอง เสียงดนตรีทำให้เกิดคุณค่าทางอารมณ์ และความงามจากการผสมผสานกันระหว่างศิลปะกับดนตรี นี่ก็เป็นเพียงข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่งเท่านั้น

วงการศึกษานำดนตรีเข้ามาใช้บ้างแล้ว เช่น ดนตรีประกอบภาพยนตร์การศึกษา ดนตรีประกอบรายการวิทยุ-โทรทัศน์เพื่อการศึกษา ส่วนที่ว่าการนำดนตรีมาใช้เป็นแบบการวางตัว จะมีผลแตกต่างจากที่ไม่ใช้ดนตรีหรือไม่ และระหว่างดนตรีหลาย ๆ ประเภท จะมีผลต่อความแตกต่างในการเรียนรู้หรือไม่ น่าจะได้ศึกษากันอย่างแน่นอนลงไป ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยนี้ขึ้น

๒๖

7/10/59.

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายกับกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี
๒. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำระหว่างกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายกับกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี
๓. เพื่อให้ทราบความแตกต่างของการเรียนรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจากแต่ละวิธี

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

๑. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนจากสไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยาย กับผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี ไม่แตกต่างกัน
๒. ความคงทนในการจำระหว่างกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยาย กับกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี ทัดเทียมกัน
๓. นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีผลการเรียนรู้จากแต่ละวิธีไม่แตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการและผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับการหาวิธีการที่ดี ในการใช้ดนตรีให้เหมาะสมในฐานะแบกรวดของการสร้างและการใช้สไลด์ชุดประกอบเสียง และก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. การศึกษาค้นคว้านี้ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนพิบูลธวัช อำเภอบึงเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑๒๐ คน การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๔
๒. มุ่งศึกษาถึงผลของเสียงดนตรีที่ประกอบ (background music) กับสไลด์ชุดที่มีเสียงบรรยาย ที่มีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
๓. วิชาที่ใช้ศึกษาทดลองคือ วิชาสังคมศึกษา
๔. ตัวแปรต่าง ๆ ที่จะศึกษา มีดังต่อไปนี้

- ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีสอน ๔ แบบ คือ

๑. การสอนโดยสไลด์ประกอบเสียงบรรยาย
๒. การสอนโดยสไลด์ประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยเดิม
๓. การสอนโดยสไลด์ประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง
๔. การสอนโดยสไลด์ประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยสากล

- ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่ได้จากการทดสอบหลังการทดลอง

คำนิยามศัพท์เฉพาะในการค้นคว้า

สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยาย (Slide - Sound) หมายถึง สไลด์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นชุดมีเสียงบรรยายประกอบอัดลงในเทปบันทึกเสียง

สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี (Slide - Sound and Music)
หมายถึง สไลด์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นชุดมีเสียงบรรยายประกอบ และมีเสียงดนตรีประกอบ (background music) เนื้อหาและคำบรรยายเหมือนกัน ๑. และดนตรีประกอบ (background music) แบ่งออกเป็น ๓ แบบ

- ดนตรีประกอบแบบไทยเดิม (Classic)
- ดนตรีประกอบแบบไทยพื้นเมือง (Folk song)
- ดนตรีประกอบแบบไทยสากล (Popular)

เครื่องฉายสไลด์แบบคารูเซล (Carousel) และเทปอัดเสียงแบบ Synchron-Slide Recorder เป็นเครื่องฉายสไลด์ที่จัดไว้เฉพาะสำหรับสไลด์เสียง (Slide - Sound) โดยเครื่องบันทึกเสียงจะให้เสียงประกอบ และป้อนสัญญาณให้เครื่องฉายสไลด์เปลี่ยนภาพโดยอัตโนมัติ

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยาย

กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

- กลุ่มทดลอง ก. คือกลุ่มนักเรียนที่เรียนกับสไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยเดิม

- กลุ่มทดลอง ข. คือกลุ่มนักเรียนที่เรียนกับสไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบพื้นเมือง

- กลุ่มทดลอง ค. คือกลุ่มนักเรียนที่เรียนกับสไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยสากล

วิชาสังคมศึกษาหมายถึง

- บทเรียนวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เรื่อง เมืองในอุโลก

- บทเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองศีลธรรม เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้แยกเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น ๓ ประเภท

๑. เอกสารเกี่ยวกับเสียงดนตรีที่ใช้ในวงการอุตสาหกรรม
๒. เอกสารเกี่ยวกับเสียงดนตรีที่ใช้ในวงการศึกษา
๓. เอกสารเกี่ยวกับการใช้สไลด์ประกอบเสียงบรรยาย

เอกสารเกี่ยวกับเสียงดนตรีที่ใช้ในวงการอุตสาหกรรม

เฮพเนอร์ (Hepner, ๑๙๖๖) ให้ความเห็นว่า เสียงดนตรีเป็นสิ่งที่ทำให้อ่อนคลายความตึงเครียด และเป็นการเพิ่มผลผลิต นอกจากนี้เขายังได้กล่าวไว้ว่า ในปี ค.ศ. ๑๙๔๔ ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของเสียงดนตรีที่มีต่อการทำงานได้ผลดังนี้

ร้อยละ ๙๕.๕	ของพนักงานบอกว่า	เสียงดนตรีทำให้การทำงานสนุกขึ้น
ร้อยละ ๙๕.๕	ของพนักงานบอกว่า	เสียงดนตรีทำให้ความเบื่อหน่ายของงานซ้ำ ๆ หดไป
ร้อยละ ๙๖.๕	ของพนักงานบอกว่า	เสียงดนตรีทำให้มีชีวิตชีวา
ร้อยละ ๙๐.๐	ของพนักงานบอกว่า	เสียงดนตรีปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น
ร้อยละ ๘๘.๐	ของพนักงานบอกว่า	เสียงดนตรีลดความเหน็ดเหนื่อย
ร้อยละ ๘๖.๓	ของพนักงานบอกว่า	เสียงดนตรีผ่อนคลายความตึงเครียด

นอกจากนี้ เฮพเนอร์ ยังให้ข้อสังเกตไว้ว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่ชอบศึกษาไปด้วยฟังเพลงไปด้วย

คอร์ดิมัล (Cordimell, ๑๙๕๕ : ๓๔๑ - ๓๔๔) ให้ข้อคิดเห็นว่า ดนตรีเป็นตัวกระตุ้นในระยะที่เกิดความเมื่อยล้า

กาปแลนและเนตเทล (Kaplan & Nettel, ๑๙๕๘ : ๑๒๔ - ๑๓๕) ได้ทำการศึกษาผลของเสียงดนตรีที่มีต่อการทำงานพบว่า ดนตรีช่วยเพิ่มผลผลิต กระตุ้นให้พนักงานที่เหน็ดเหนื่อยทำงานได้มากขึ้น กระตุ้นประสาท ลดความเบื่อหน่าย

วอร์เนอร์ (Wormer, ๑๙๔๔) ได้พบว่า คนงานในบริษัท Muzak แสดงความนิยมที่จะให้มีเพลงประเภท Waltz และ Popular บรรเลงขณะทำงาน วอร์เนอร์ได้ทำการศึกษากับคนงาน ๑๔,๕๔๖ คน จำนวนน้อยกว่า ๔% แสดงความเห็นว่าเป็นประโยชน์ให้มีเสียงดนตรีในขณะทำงาน

สกาย (Sky, ๑๙๕๕: ๑๓ - ๑๖) ศึกษาร่วมมือของฝ่ายการจัดการและการบริหารงานบุคคลของ Allen B. Dument Laboratories และบริษัท Hallicrafters ได้มีการศึกษาและค้นคว้าถึงประโยชน์ของเสียงดนตรีที่มีต่อประสิทธิภาพของงานที่ทำงานซ้ำ ๆ กัน แบบการผลิตตามสายงานโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับเครื่องไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ผู้บังคับบัญชา (Supervisor) และฝ่ายการจัดการระดับสูงได้ทำการวิเคราะห์ถึงผลของเสียงดนตรีที่มีต่องานตามการสังเกตโดยลक्षणนี้

๑. ได้ปรับปรุงการเพิ่มผลผลิตของงานเป็น ๒๒ % ของลูกจ้างทั้งหมด แสดงถึงผลผลิตเพิ่มขึ้นแตกต่างกันไปตั้งแต่ ๕ - ๑๐ %

๒. การปรับปรุงทัศนคติของลูกจ้างที่มีต่องาน พบว่า ลูกจ้างทั้งหมดมีทัศนคติต่องานดีขึ้น

๓. การปรับปรุงสัมพันธภาพในหมู่ลูกจ้างพบว่า ๔๖.๒ % ของลูกจ้างทั้งหมดได้มีสัมพันธภาพในหมู่ของผู้ร่วมงานดีขึ้น

๔. ลดความเหนื่อยหน่าย เมื่อใช้ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ผู้บังคับบัญชาและลูกจ้างจะรู้สึกได้ว่า ความเหนื่อยหน่ายน้อยลงในขณะทำงาน และจะรู้สึกเพลิดเพลินลงกว่าหลังจากเลิกงานแล้ว

๕. ลดการสนทนาที่ไร้สาระของลูกจ้าง

ข้อสังเกตของคนงานคือ

- คนตรีจะทำให้รู้สึกเวลาผ่านไปเร็ว
- คนตรีทำให้รู้สึกเพลิดเพลินกับการทำงาน
- คนตรีช่วยขจัดความน่าเบื่อของงาน

- คนตรีทำให้มีชีวิตชีวา
- คนตรีช่วยลดความเหน็ดเหนื่อย
- ทำให้เพื่อนร่วมงานรู้สึกสนุกสนานร่าเริง
- คนตรีทำให้ไม่รู้สึกหงุดหงิด

คณะกรรมการการผลิตของสงคราม (War Production Board) ได้ศึกษาและพบจากรายงานการสำรวจว่า ร้อยละ ๔๖ ของโรงงาน มีผลผลิตเพิ่มขึ้นเมื่อได้มีการใช้คนตรี ร้อยละ ๔๙ ของโรงงานคนตรีช่วยพัฒนาทางด้านคุณภาพจิต

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการทำงานที่มีเสียงดนตรี มักจะเป็นที่น่าพอใจ ได้มีการศึกษาดังเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของเสียงดนตรีว่า มีความแตกต่างกันเพียงใดต่อผลผลิต บางบริษัทใช้ดนตรีประกอบ (background music) โดยเชื่อมั่นว่า จะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น บางบริษัทก็ไม่ได้มีความแตกต่างกันมากนัก อย่างไรก็ตามผลของรายงานเป็นเอกฉันท์ว่า ลูกจ้างชอบดนตรี และคิดว่าเป็นการช่วยย่นระยะเวลาการทำงานดีขึ้น และมีความรู้สึกในมอเอียงต่อบริษัทขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อบริษัทเอง

โดยทั่ว ๆ ไปอาจจะกล่าวได้ว่า ดนตรีที่ไพเราะประกอบ (background music) ในโรงงานและในสำนักงาน จะทำให้ทัศนคติที่มีต่องานนั้นดีขึ้น และจะทำให้ขวัญในการทำงานนั้นดีขึ้น ซึ่งเป็นผลตอบแทนที่ให้กับลูกจ้างนอกเหนือจากค่าจ้าง ลูกจ้างจะรู้สึกทำงานร่วมกันได้มากขึ้น และลดการสนทนาที่ไร้สาระ การขาดงานบ่อย ๆ ความเบื่อหน่ายจะลดลงได้มาก และได้ศึกษาถึงผลตอบแทนด้วย ผลของการสำรวจเกี่ยวกับเรื่องดนตรีที่ไพเราะประกอบ

โดยศึกษาจากผู้บังคับบัญชา และพนักงานของ General Petroleum Corporation และบริษัท Union Tank Car การสำรวจได้กระทำภายหลังจากโปรแกรมการใช้ดนตรีประกอบในการทำงานประสบผลสำเร็จมาแล้ว ๒ ปี

สิ่งที่ผู้บังคับบัญชาได้รับตอบคือ

ร้อยละ ๑๐๐ ของผู้บังคับบัญชากล่าวว่า ดนตรีทำให้การทำงานสนุกสนานยิ่งขึ้น

- ร้อยละ ๕๕ ของผู้บังคับบัญชา บอกว่า คนที่ช่วยชีวิตความเดือดร้อน
- ร้อยละ ๗๐ ของผู้บังคับบัญชา สังเกตเห็นว่าคนที่มีหน้าที่เห็นคนเห็นน้อยลง
- ร้อยละ ๔๐.๔ ของผู้บังคับบัญชา เชื่อว่าคนที่มีหน้าที่เห็นคนเห็นน้อยลง
- ร้อยละ ๖๖.๕ ของผู้บังคับบัญชา สังเกตว่าเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตขึ้น
- ร้อยละ ๙๔.๕ ของผู้บังคับบัญชา บอกว่าคนที่ช่วยลดความเสี่ยงภัยจากเครื่องจักร

ในโรงงาน

ร้อยละ ๙๖.๖ ของผู้บังคับบัญชา ชี้ให้เห็นว่าคนที่ช่วยลดการกระทำที่ไร้สาระ เช่น การลุย การเดินไปพักหายใจ หรือการเปื้อนเปื้อนกันเอง

ปฏิบัติการของพนักงานใน General Petroleum Corporation และบริษัท Union Tank Car ครอบคลุมเกี่ยวกับเรื่องคนที่มีงานนี้

- ร้อยละ ๕๓.๓ ของพนักงานตอบว่า คนที่ช่วยให้การทำงานปลอดภัยขึ้น
- ร้อยละ ๕๖.๑ ของพนักงานตอบว่า คนที่ช่วยชีวิตความเดือดร้อนของงาน
- ร้อยละ ๙๗.๒ ของพนักงานตอบว่า คนที่ช่วยลดความเดือดร้อนเมื่อมีอุบัติเหตุ
- ร้อยละ ๔๕.๕ ของพนักงานตอบว่า คนที่ช่วยให้พนักงานรู้สึกสนุกสนานและสดชื่นมากขึ้น
- ร้อยละ ๔๑.๔ ของพนักงานตอบว่า คนที่ช่วยให้พนักงานมีความรู้สึกละเลยในงานในทางที่ดีขึ้น
- ร้อยละ ๙๔.๒ ของพนักงานมีความเชื่อว่า คนที่จะช่วยให้สัมพันธ์ระหว่างฝ่ายจัดการและลูกจ้างดีขึ้น

ร้อยละ ๙๔.๑ ของพนักงานคิดว่า การทำงานของเขาได้ผลดีกับเวลา เนื่องจากได้ขึงคนที่มี

ร้อยละ ๕๖.๖ ของพนักงานบอกว่า เขาชอบที่จะทำงานในสำนักงานที่มีเสียงคนตีประกอบ

คนที่ทำให้ประกอบการทำงานส่วนใหญ่ ทำให้เกิดประโยชน์อย่างมากต่อการทำงานช้า ๆ หาก ๆ หรือที่ที่มีเสียงดังของเครื่องจักรในสำนักงาน หรือที่ที่อุปกรณ์ของโรงงานก่อให้เกิดความเห็นคนเห็น และงานที่ก่อให้เกิดความรู้สึกถึงเครียด

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเสียงดนตรีที่ใช้ในการศึกษา

ไมลารเท (Mailaret, ๑๙๖๖ : ๑๑๑ - ๑๑๓) ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีการใช้ดนตรีประกอบการสอนมากนัก ดังนั้นเรื่องของดนตรีกับการเรียนการสอนจึงเป็นเรื่องที่ต้องกันคว่ากันอีกมาก ดนตรีนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และเมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีการนำดนตรีเข้าไปใช้ในการอุตสาหกรรมด้วย ท่วงทำนอง ดีด้า และจังหวะของเสียงดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของพื้นฐานทางวัฒนธรรม เช่น จากการศึกษา เรื่องดนตรีของพวกนีโกรในอเมริกา ทำให้ทราบเรื่องราวและวัฒนธรรมของพวกเขามาก สำหรับในโรงเรียนนั้น ดนตรีไม่เพียงแต่จะช่วยให้เด็กเพลิดเพลินเท่านั้น แต่ยังช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น เพราะดนตรีสามารถช่วยให้เด็กสามารถได้ใส่ประสบการณ์จากเสียงต่าง ๆ ได้ดีขึ้น

ชวอท์ซ์ (Schwartz , ๑๙๗๐ : ๔๖๓ : A) ได้ทำการศึกษาดังผลของเสียงดนตรีประกอบ (background music) ในภาพยนตร์ที่จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติในด้านสังคมและความรักสงบของนักเรียนไฮสคูล ชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๑๕๕ คน จากโรงเรียนใน

Suburbs of Syracuse, New York โดยสอนวิชาประวัติศาสตร์โลก

สรุปผลการทดลองได้ดังนี้

๑. นักเรียนกลุ่มที่ได้ดูภาพยนตร์เงียบ ไม่มีผลในการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยมสังคมและความรักสงบ
๒. นักเรียนที่ดูภาพยนตร์ที่มีเสียงดนตรีประกอบในลักษณะส่งเสริมเนื้อ เรื่องของภาพยนตร์ มีผลอย่างมีนัยสำคัญในการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวกับความรักสงบ
๓. นักเรียนกลุ่มที่ดูภาพยนตร์ที่มีเสียงดนตรีประกอบในลักษณะแสดงความยิ่งใหญ่ในเนื้อ เรื่องของภาพยนตร์ มีผลอย่างมีนัยสำคัญในการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวกับความรักสงบ
๔. ส่วนกลุ่มที่มีเสียงดนตรีประกอบในลักษณะไม่กลมกลืนกับเนื้อ เรื่องของภาพยนตร์ ไม่เปลี่ยนทัศนคติทั้งค่านิยมสังคมและความรักสงบ

จูดี้ (Judy, ๑๙๕๒ : ๔๔๑ - ๔๔๔) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเสียงดนตรีที่มีอิทธิพลต่อ

ได้ทำการศึกษาที่มหาวิทยาลัยไอโฮโอ กับนักศึกษาจำนวน ๔๐ คน แบ่งผู้ทดลองออกเป็น ๕ กลุ่ม
ให้อ่านโดยมีดนตรี Jazz, Classical ทั้ง Classical และ Popular กลุ่มควบคุมไม่ใช้
เสียงดนตรี - ผลปรากฏว่ากลุ่มที่ใช้เสียงดนตรีเป็นกลุ่มที่อ่านได้เร็วกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่คะแนนของทุกกลุ่ม
ไม่แตกต่างกัน

เลิฟ อานันทนะ (เลิฟ อานันทนะ, ๒๕๐๘ : ๕ - ๑๐) ได้มีการทดลองนำเสียงดนตรี
เพื่อประกอบการสร้างสรรค์ทางศิลปะสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยฝ่ายประถม ในระดับประถมปีที่ ๑ - ๔ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔

การทดลองปรากฏผลดังนี้

ผลดี

๑. ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ (Emotional Growth)
๒. ช่วยกระตุ้นให้มีการแสดงออกในทางสร้างสรรค์
๓. เสริมสร้างมีโนภาพ ความคิดจินตนาการ (Imagination) เช่น นักเรียน
เขียนภาพทะเล ครูผู้สอนจะเปิดเครื่องบันทึกเสียงที่เป็นเสียงคลื่นลม หรือเพลงเกี่ยวกับทะเล เขียนภาพ
ภาพสงครามเปิดเสียงปืนใหญ่ เครื่องบิน รถถัง จรวด ฯลฯ
๔. ส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์ระหว่างประสาท ตา หู กล้ามเนื้อมือ สอดคล้องกับการ
ใช้ความคิด
๕. ทำให้เหนื่อยช้า กลายความตึงเครียด

ผลเสีย

๑. การเลือกเพลงหรือเสียงดนตรีประกอบการสอนที่ มีตรงกับหัวเรื่องที่ได้ให้นักเรียน
ทำจะไม่มีผลในทางส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
๒. การเปิดเพลงหรือเสียงดนตรีที่ไม่เหมาะสมบางครั้ง ทำให้นักเรียนสนใจกับการ
ฟังเพลงหรือเสียงดนตรีมากกว่าการแสดงออกทางศิลปะ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้สไลด์ประกอบเสียงบรรยาย

โคสลา (Koislar, ๑๙๖๐ : ๓๑๐ - ๓๑๕) ได้วิจัยไว้ว่า เด็กสามารถเรียนได้ดีขึ้น เมื่อใช้วัสดุประเภทเครื่องฉายเป็นอุปกรณ์การสอน ความมืดและความสว่างยังเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

องอาจ จิระจันทร์ (องอาจ จิระจันทร์, ๒๕๑๖ : ๓๓) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในวิชาช่าง โดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตกับวิธีสอนโดยใช้สไลด์ที่มีเสียงประกอบ พบว่า วิธีสอนโดยใช้สไลด์ที่มีเสียงประกอบให้ผลการเรียนรู้สูงกว่าวิธีสอนแบบสาธิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิชาช่างโลหะและวิหุ้ให้ผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่การสอนด้วยสไลด์ที่มีเสียงประกอบมีแนวโน้มให้ผลการเรียนรู้สูงกว่าวิธีสอนแบบสาธิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไพโรจน์ เมาใจ (ไพโรจน์ เมาใจ, ๒๕๑๖ : ๔๕) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสุขศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้สไลด์ประกอบเสียง สอนด้วยวิธีต่าง ๆ ผลการทดลองพบว่า การสอนแบบอธิบายเนื้อเรื่อง แล้วฉายสไลด์ประกอบเสียงและอภิปรายซ้ำได้ผลดีกว่าวิธีอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำ

เกษม บุญส่ง (เกษม บุญส่ง, ๒๕๑๓ : ๕๖) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้สไลด์บรรยายประกอบเสียงด้วยเพอซันโนมิคกับสไลด์ที่ครูบรรยายประกอบ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนจากสไลด์ที่ครูบรรยายประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มทดลองที่เรียนจากสไลด์บรรยายประกอบเสียงด้วยเพอซันโนมิค และเท่าเทียมกับกลุ่มที่เรียนจากการสอนแบบบรรยาย

ในด้านการเปรียบเทียบความคงทนในการจำ ซึ่งได้จากการทดสอบอีก ๒ ครั้ง ภายหลังจากการทดสอบครั้งแรกของทั้ง ๓ กลุ่ม โดยเว้นช่วงเวลาครั้งละ ๑ สัปดาห์ ปรากฏว่า กลุ่มที่เรียนจากสไลด์ที่ครูบรรยายประกอบ มีความคงทนในการจำสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากสไลด์บรรยายประกอบเสียงด้วยเพอซันโนมิค และเท่าเทียมกับของกลุ่มที่เรียนจากการสอนแบบบรรยาย

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียน พิบูลสวัสดิ์ อำเภอบึง จังหวัดอุทัย จำนวน ๑๒๐ คน จากการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสุ่ม จากจำนวนนักเรียน ๑๓๗ คน เป็นนักเรียนชาย ๖๐ คน นักเรียนหญิง ๖๐ คน

การแบ่งกลุ่มตัวอย่างเพื่อการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๒๐ คนนั้น ผู้วิจัยนำมาแบ่งเป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มละ ๓๐ คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม ๑ กลุ่ม และกลุ่มทดลอง ๓ กลุ่ม ในการแบ่งกลุ่มนั้นใช้วิธีดีเควทกลุ่ม (Equato group) โดยถือเอาคะแนนจากการสอบวิชาสังคมศึกษาประจำเดือนครั้งหลังสุด แล้วใช้วิธีสุ่มโดยการจับสลาก เพื่อจัดเป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. ดังแสดงในตาราง ๑.

ตาราง ๑. แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม เพศ	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
นักเรียนชาย	๑๖	๑๔	๑๕	๑๕	๖๐
นักเรียนหญิง	๑๔	๑๖	๑๕	๑๕	๖๐
รวม	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๒๐

จากตาราง ๑. จะเห็นว่าทุกกลุ่มมีจำนวนนักเรียนกลุ่มละ ๓๐ คน เท่า ๆ กัน และในบรรดากลุ่มเหล่านี้ มีกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง ก. ที่นักเรียนชายหญิงมีจำนวนไม่เท่ากัน โดยที่กลุ่มควบคุมมีนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ๒ คน และกลุ่มทดลอง ก. นักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

๒ คน ซึ่งไม่มากนัก

แบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีแบบแผนการทดลองเป็น Two - Factor experiment with repeated measures on one Factor ซึ่งแสดงแบบการทดลองไว้ในตาราง ๒

ตาราง ๒. แสดงแบบแผนการทดลอง

		B	
		b_1	b_2
A	a_1	$a_1 b_1$	$a_1 b_2$
	a_2	$a_2 b_1$	$a_2 b_2$
	a_3	$a_3 b_1$	$a_3 b_2$
	a_4	$a_4 b_1$	$a_4 b_2$

A หมายถึง วิธีการสอน

B หมายถึง การสอบ

a_1 หมายถึง กลุ่มควบคุมที่สอนโดยใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยาย

a_2 หมายถึง กลุ่มทดลอง ก. ที่สอนโดยใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและดนตรี

แบบไทยเดิม

a_3 หมายถึง กลุ่มทดลอง ข. ที่สอนโดยใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและดนตรี

แบบไทยพื้นเมือง

a_4 หมายถึง กลุ่มทดลอง ค. ที่สอนโดยใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและดนตรี

แบบไทยสากล

๒. หมายถึง ทดสอบทันทีภายหลังการทดลองสอน

๒.๒ หมายถึง การทดสอบภายหลังการทดลองสอน ๑ สัปดาห์

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาวิชาสังคมศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่อง เมืองวิญญูโลก และเรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย เป็นเนื้อหาที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนรู่มาก่อน

ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองเนื้อหาทั้ง ๒ เรื่อง ใช้เวลาสอนและทดสอบทั้ง ๔ กลุ่ม เท่ากัน คือใช้เวลาในการสอนและทดสอบกลุ่มละ ๒ ครั้ง ครั้งละ ๑ ชั่วโมง และใช้เวลาในการทดสอบความคงทนในการจำ ซึ่งทดสอบหลังจากการสอนและทดสอบไปแล้ว ๑ สัปดาห์ โดยใช้เวลาทดสอบติดต่อกันทั้ง ๒ เรื่อง เรื่องละ ๓๐ นาที

เครื่องมือในการทดลอง

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ดังนี้

๑. สไลด์สี ขนาด ๒" x ๒" จำนวน ๒ ชุด

ชุดที่ ๑ เรื่อง เมืองวิญญูโลก จำนวน ๕๓ กรอบภาพ

ชุดที่ ๒ เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย จำนวน ๒๔ กรอบภาพ

๒. เครื่องฉายสไลด์แบบ Carousel และเครื่องบันทึกเสียงแบบ Synchrono-

Slide - Recorder ๑ ชุด ซึ่งประกอบด้วย

- เครื่องฉายสไลด์แบบ Carousel ๑ เครื่อง

- เครื่องบันทึกเสียง ๑ เครื่อง

- เครื่องแปลงสัญญาณอัตโนมัติ (Synchronizer) ๑ เครื่อง

- ม้วนเทปบันทึกเสียงคำบรรยายเนื้อหาที่สอน ๔ ม้วน

๓. จอรับภาพ

๔. นาฬิกาจับเวลาในขณะทดลอง

๕. แบบทดสอบ ๒ ฉบับ

ฉบับที่ ๑ เรื่อง เมืองพิษณุโลก

ฉบับที่ ๒ เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือโดยศึกษาจากหนังสือแบบเรียน และหนังสืออ่านประกอบวิชา สังคมศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แล้วจึงเลือกเอาเรื่อง "เมืองพิษณุโลก" เพื่อให้ครอบคลุม เนื้อหาคำานุกรณศาสตร์และประวัติศาสตร์ และเรื่อง "ประเพณีวัฒนธรรมไทย" เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหา กำนันท้าที่พลเมืองก็สธรรม แล้วจึงมาดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

๑. เขียนเนื้อเรื่องขึ้นใหม่โดยขอคำปรึกษาจากครูผู้สอนวิชาสังคมในระดับชั้นประถม
ปีที่ ๓

๒. ทำสกริปต์ภาพและคำบรรยาย

๓. ถ่ายทำสไลด์สีขนาด ๒" x ๒"

๔. บันทึกเสียงคำบรรยาย และเสียงดนตรีแบบต่าง ๆ ที่ใช้เป็นต้นฉบับลงในฉนวน

เทปแบบคาสเซต (Cassette Tape)

๕. ถ่ายทอดเสียงคำบรรยาย และเสียงดนตรีแบบต่าง ๆ โดยแยกเป็นเรื่อง ๆ ดังนี้

เรื่องเมืองพิษณุโลก

- คำบรรยาย เรื่องเมืองพิษณุโลก

- คำบรรยาย เรื่องเมืองพิษณุโลกกับเสียงดนตรีแบบไทยเดิม

- คำบรรยาย เรื่องเมืองพิษณุโลกกับเสียงดนตรีแบบไทยสากล

- คำบรรยาย เรื่องเมืองพิษณุโลกกับเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง

เรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย

- คำบรรยาย เรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย

- คำบรรยาย เรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทยกับเสียงดนตรีแบบไทยเดิม

- คำบรรยาย . เรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทยกับเสียงดนตรีแบบไทยสากล

- คำบรรยาย . เรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทยกับเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง

๖. นำม้วนเฟรมฟิล์มที่บันทึกเสียงแล้วมาป้อนสัญญาณควบคุมการทำงานของเครื่องฉายสไลด์ โดยใช้เครื่อง Synchronizer ของ Philips

๗. จัดเตรียมเครื่องฉายสไลด์แบบ Carousel ซึ่งสามารถควบคุมความเร็วของภาพ

๘. จัดห้องฉายของโรงเรียน

การสร้างแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ซึ่งมี ๔ ตัวเลือก ออกแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาที่สอน แบบทดสอบมี ๒ ฉบับ

แบบทดสอบฉบับที่ ๑ เรื่องเมืองพิษณุโลก จำนวน ๓๐ ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ ๒ เรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย จำนวน ๓๐ ข้อ

ในการสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการวัดผล (ชาวล แพริตกุล, ๒๕๖๖ : ๑๑๐ - ๒๔๓) แล้วนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนโรงเรียนเทศบาลปทุมมัญญา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นโรงเรียนซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน

จากนั้นก็นำแบบทดสอบที่ทดลองแล้วมาวิเคราะห์ข้อสอบ โดยใช้หลักการตัดสิน ๒๗ % และการางสำเร็จรูปของ จุง เทห์ฟาน (Fan, Chung-teh, ๑๙๕๒ : ๖ - ๓๒) เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) จากนั้นก็คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) ค่าสถิติของแบบทดสอบ แสดงไว้ในตาราง ๓.

ตาราง ๓.๖ แสดงค่ารายเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าความแปรปรวน (s^2)

ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ค่าความเชื่อมั่น r_{tt}

และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_{neas})

แบบทดสอบ ฉบับที่	จำนวนข้อ	$\bar{x}$	s^2	s	r_{tt}	SE_{neas}
๑	๓๐	๑๓.๒๐	๑๕.๐๖๖๘	๔.๓๖๑๕	.๖๓๕๕	± ๒.๖๔๔๒
๒	๓๐	๑๔.๕๖๖๖	๑๓.๓๖๐๒	๔.๒๖๑๒	.๕๘๖๓	± ๒.๓๖๐๕

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองดังนี้

๑. ทำการสอนกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๔ กลุ่ม ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยการจับสลากได้กลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. ตามลำดับ ภาคเช้า สอนเรื่อง เมืองพินูโลก โดยใช้เวลาสอน ๓๐ นาที เมื่อสอนจบ ทดสอบทันทีโดยใช้เวลา ๓๐ นาที เมื่อสอนและทดสอบกลุ่มควบคุมเสร็จแล้ว ก็ดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. ตามลำดับ ภาคบ่าย ของวันเดียวกันสอนเรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย ใช้เวลาและวิธีการดำเนินการทดลองเช่นเดียวกับภาคเช้า

ในการทดสอบข้อทดสอบ แต่ละฉบับมีจำนวน ๓๐ ข้อ

๒. ทำการทดสอบความทรงจำในการจำ (Retention) โดยเว้นระยะไว้ ๑ สัปดาห์ หลังจากการทดสอบเสร็จสิ้น ในการสอบแต่ละครั้งใช้ข้อสอบชุดเดิม และใช้เวลาในการสอบติดต่อกันทั้ง ๒ เรื่อง เรื่องละ ๓๐ นาที
๓. ตรวจผลการสอบ แล้วนำเอาคะแนนมาวิเคราะห์ การให้คะแนนข้อใดตอบถูกต้อง ให้ ๑ คะแนน ข้อใดตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า ๑ คำตอบในข้อเดียวกัน ให้ ๐ คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน และเทคนิคสถิติต่างๆ ดังนี้

๑. การายเฉลี่ยของคะแนน ค่าบวกจากสูตร (Garrette, ๑๙๖๖:๒๓)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนน

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

๒. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณได้จากสูตร (Ferguson, ๑๙๖๖:๒๓)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S = ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนน

$\sum X^2$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

๓. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) คำนวณจากสูตร

คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Rechardson, ๑๙๓๙:๒๘๑-๒๘๓)

$$r_{tt} = \frac{MS_t^2 - M(N-M)}{S_t^2 (N-1)}$$

เมื่อ r_{tt} = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

N = จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ

S_t^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนจากการสอบด้วย

แบบทดสอบ

M = รายเฉลี่ยของคะแนนจากการสอบด้วยแบบทดสอบ

๔. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement)

คำนวณโดยใช้สูตร (Gullikson, ๑๙๖๘:๒๓)

$$SE_{\text{meas}} = S_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ SE_{meas} = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

S_x = ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

r_{tt} = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

๕. ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (ประคอง กรรณสูต, ๒๕๑๓:๔๖-๔๘)

$$z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}$$

$$\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) = \sqrt{\frac{\sigma_1^2}{N_1} + \frac{\sigma_2^2}{N_2}}$$

เมื่อ z = อัตราส่วนวิกฤต

$\bar{X}_1$ = มัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มที่ ๑

$\bar{X}_2$ = มัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มที่ ๒

$\sigma(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

σ_1^2 และ σ_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒

N_1 และ N_2 = จำนวนคนในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒

๖. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวันเวย์ (One-way Analysis of Variance) (Garrett: ๑๙๖๖: ๒๕๕)

Source of Variation	df	Sum of Squares	Mean Squares	F
Between Groups	k-I	$\left(\frac{\sum X_1}{n_1} \right)^2 + \left(\frac{\sum X_2}{n_2} \right)^2 + \left(\frac{\sum X_3}{n_3} \right)^2 + \dots + \left(\frac{\sum X_n}{n_n} \right)^2 - c$	$SS_b / k-I$	MS_b / MS_w
Within Groups	N-k	$SS_t - SS_b$	$SS_w / N-k$	
Total	N-I	$\sum X^2 - c$		

$$\text{Correction term}(C) = \frac{(\sum X)^2}{N}$$

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

n = จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

k = จำนวนกลุ่ม

$(\sum X)^2$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X^2$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X_n)^2$ = ผลรวมของคะแนนในแต่ละกลุ่มยกกำลังสอง

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การทดลองนี้มุ่งหมายจะเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่เรียนจากสไลด์ประกอบเสียงบรรยาย กับการเรียนจากสไลด์ประกอบเสียง
บรรยายและเสียงดนตรีเป็นสำคัญ หลังการทดลองแล้วให้นักเรียนทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน
๒๐ ข้อ แล้วนำมาตรวจให้คะแนน โดยข้อใดนักเรียนตอบถูกให้ ๑ คะแนน ข้อใดตอบผิดหรือ
ไม่ตอบหรือตอบเกินกว่า ๑ คำตอบในข้อเดียวกันให้ ๐ คะแนน เมื่อได้คะแนนมาแล้วจึงได้ทำการ
วิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

๑. การวิเคราะห์ผลการทดลอง จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบ เรื่อง
เมืองพิษณุโลก และเรื่องประเพณีวันธรรมไทย ๒ ฉบับรวมกัน

ตาราง ๔ ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบทันทีหลังการทดลองจากแบบทดสอบ ๒ ฉบับ

ค่าสถิติ กลุ่ม	N	$\sum X$	$\sum X^2$	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มควบคุม	๓๐	๔๔๑	๒๐๐๔๔	๒๓.๑๓๓๓	๒๓.๔๔๔๔	๔.๘๖๖๖
กลุ่มทดลอง ก.	๓๐	๔๔๔	๒๐๕๒๔	๒๔.๘๐๐๐	๕๑.๐๔๐๔	๗.๑๔๒๘
กลุ่มทดลอง ข.	๓๐	๓๘๓	๑๔๖๔๑	๑๒.๗๖๖๖	๖๓.๔๔๔๔	๗.๙๖๖๖
กลุ่มทดลอง ค.	๓๐	๔๔๔	๒๐๕๒๔	๒๓.๔๖๖๖	๕๑.๐๔๐๔	๗.๑๔๒๘
รวม	๑๒๐	๑๖๑๒	๖๕๘๓๓	๒๓.๖๖๖๖	๖๐.๖๖๖๖	๗.๗๗๗๗

ผลจากการวาง ๔ แสดงว่าค่ารายเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ก. สูงกว่ากลุ่มทดลอง ข. กลุ่มทดลอง ค. และกลุ่มควบคุม ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อให้ทราบความแตกต่างของรายเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่มดังปรากฏในตาราง ๕

ตาราง ๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากผลการทดลอง เรื่อง เมืองนิมูโลก และเรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย

แหล่งของความแปรปรวน	df	ผลบวกกำลังสอง	รายเฉลี่ยกำลังสอง	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๕๒.๐๖๗	๕๐.๖๘๕	
ภายในกลุ่ม	๑๑๖	๓๐๖๓.๘	๒๐.๘๕๔๘	๔.๓๒๖๔
รวม	๑๑๙	๓๒๑๕.๘๖๗		

ผลจากการวาง ๕ แสดงให้เห็นว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. จากแบบทดสอบ ๒ ฉบับ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ การใช้สื่อวีซีดีประกอบเสียงบรรยาย การใช้สื่อวีซีดีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยเดิม การใช้สื่อวีซีดีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง และ การใช้สื่อวีซีดีประกอบเสียงบรรยาย และเสียงดนตรีแบบไทยสากล ให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียน ทดเทียมกันทั้งสองเรื่อง

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการทดลอง จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบ โดยแยกเป็นเรื่อง ๓ ดังปรากฏในตาราง ๖

๒. การวิเคราะห์ผลการทดลอง จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบ เรือง เมืองพิษณุโลก

ตาราง ๖ ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบทีที หลังการทดลอง เรือง เมืองพิษณุโลก

ค่าสถิติ กลุ่ม	N	ΣX	ΣX^2	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มควบคุม	๓๐	๓๘๖	๕๔๓๕	๑๒.๘๖๖๖	๑๖.๒๙๑๕	๔.๐๓๖๓
กลุ่มทดลอง ก.	๓๐	๔๑๕	๖๓๕๑	๑๓.๕๖๖๖	๑๓.๒๐๕๓	๔.๑๔๓๕
กลุ่มทดลอง ข.	๓๐	๓๙๕	๕๓๓๓	๑๓.๑๖๖๖	๑๕.๘๖๓๕	๔.๔๕๓๓
กลุ่มทดลอง ค.	๓๐	๔๐๘	๕๘๘๐	๑๓.๖๐๐๐	๑๑.๘๖๐๖	๓.๓๓๙๔
รวม	๑๒๐	๑๖๐๔	๒๓๔๙๙	๑๓.๔๐๐๐	๑๕.๕๖๔๓	๓.๙๔๕๕

จากตาราง ๖ แสดงให้เห็นว่า ค่ารายเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ก. สูงกว่ากลุ่มทดลอง ค. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มควบคุม ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อให้ทราบความแตกต่างของรายเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนแต่ละกลุ่ม ดังปรากฏในตาราง ๗

ตาราง ๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากผลการทดลอง เรือง เมืองพิษณุโลก

แหล่งของความแปรปรวน	df	ผลบวกกำลังสอง	รายเฉลี่ยกำลังสอง	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๑	๗.๐	๔.๐๓๖๓
ภายในกลุ่ม	๑๑๖	๑๘๓๕.๘	๑๖.๑๕๖๕	
รวม	๑๑๙	๑๘๕๖.๘		

ผลจากการวาง ๑ แสดงให้เห็นว่า คะแนนของกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ นักเรียนที่เรียนจากสื่อวีซีดีประกอบเสียงบรรยาย สื่อวีซีดีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยเดิม สื่อวีซีดีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง สื่อวีซีดีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยสากล ทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

๓. การวิเคราะห์ผลการทดลอง จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบ เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

ตาราง ๘ ค่าสถิติพื้นฐาน จากการทดสอบทันทีหลังการทดลอง เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

ค่าสถิติ กลุ่ม	N	$\sum X$	$\sum X^2$	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มควบคุม	๓๐	๔๓๐	๖๕๕๘	๑๔.๓๓๓๓	๒๗.๔๐๖๖	๕.๒๓๔๗
กลุ่มทดลอง ก.	๓๐	๔๖๔	๗๕๗๒	๑๕.๔๖๖๖	๑๓.๖๓๖๗	๓.๖๕๒๔
กลุ่มทดลอง ข.	๓๐	๓๙๙	๕๕๘๗	๑๓.๓๐๐๐	๒๓.๔๕๘๖	๔.๘๔๓๔
กลุ่มทดลอง ค.	๓๐	๔๑๘	๖๕๔๖	๑๓.๙๓๓๓	๒๔.๘๙๑๙	๔.๙๘๙๑
รวม	๑๒๐	๑๗๑๑	๒๓๖๖๓	๑๔.๒๕๘๓	๒๖.๔๑๑๖	๔.๑๓๔๐

ผลจากการวาง ๘ แสดงให้เห็นว่า—การรายเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ก. สูงกว่ากลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ค. และกลุ่มทดลอง ข. ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของรายเฉลี่ย ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนแต่ละกลุ่ม ดังปรากฏในตาราง ๙

ตาราง ๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากการทดลอง เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

แหล่งของความแปรปรวน	df	ผลบวกกำลังสอง	รายละเอียดกำลังสอง	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๔.๖๕๒	๒๔.๘๕๓๓	๑.๑๑๔๑
ภายในกลุ่ม	๑๑๖	๒๕๕๒.๓	๒๒.๓๔๓๓	
รวม	๑๑๙	๒๖๖๖.๙๕๒		

ผลจากตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่า คะแนนของกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ การเรียนจากสไลด์ประกอบเสียงบรรยาย สไลด์ประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยเดิม สไลด์ประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง และสไลด์ประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยสากล ทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทัดเทียมกัน

๔. ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ เพื่อหาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากแบบทดสอบ ๒ ฉบับ คือ แบบทดสอบเรื่อง เมืองพิษณุโลก และแบบทดสอบเรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ตาราง ๑๐ ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากแบบทดสอบ ๒ ฉบับ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

เพศ \ ภาสคติ	N	S^2	S	$\bar{X}$	z
นักเรียนชาย	๒๐	๒๑.๒๕๔๓	๓.๘๖๕๓	๒๖.๓๐๐๐	๑.๓๑๔๓
นักเรียนหญิง	๒๐	๕๕.๒๓๓๓	๓.๖๕๖๕	๒๔.๕๖๖๖	

จากตาราง ๑๐ แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบจากแบบทดสอบทั้ง ๒ ฉบับ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งเรื่องเมืองพินูโลกและเรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทยหักเหียวกัน

๕. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในแต่ละเรื่อง

ตาราง ๑๑ ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเมืองพินูโลก ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

เพศ \ ค่าสถิติ	N	S^2	S	$\bar{X}$	z
นักเรียนชาย	๒๐	๑๓.๐๕๓๕	๕.๑๒๕๖	๑๒.๕๕๓๓	๑.๓๘๕๕
นักเรียนหญิง	๒๐	๑๕.๐๐๑๕	๓.๘๘๒๕	๑๓.๕๐๐๐	

จากตาราง ๑๑ แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบจากแบบทดสอบ เรื่องเมืองพินูโลก ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เมืองพินูโลกหักเหียวกัน

ตาราง ๑๒ ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

เพศ \ ค่าสถิติ	N	S^2	S	$\bar{X}$	z
นักเรียนชาย	๒๐	๒๑.๐๓๓๕	๕.๕๕๐๕	๑๓.๕๓๓๓	๑.๕๕๓
นักเรียนหญิง	๒๐	๒๓.๓๐๕๕	๕.๘๒๒๕	๑๔.๖๕๓๓	

จากตาราง ๑๒ แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบจากแบบทดสอบ เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย ทัดเทียมกัน

๖. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลการทดลอง ด้วยแบบทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์

(Retention)

จากตาราง ๑๓ ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ จากแบบทดสอบ ๒ ฉบับ

ค่าสถิติ กลุ่ม	N	ΣX	ΣX^2	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มควบคุม	๓๐	๘๘๓	๒๓๓๑๕๙	๒๙.๔๓๓๓	๖๐.๖๖๔๕	๗.๗๘๘๙
กลุ่มทดลอง ก.	๓๐	๘๖๖	๒๓๕๔๖	๒๘.๘๖๖๖	๘๓.๘๔๓๖	๙.๑๕๓๔
กลุ่มทดลอง ข.	๓๐	๙๑๔	๓๐๖๙๓	๓๐.๔๖๖๖	๙๘.๑๕๔๐	๙.๙๐๓๖
กลุ่มทดลอง ค.	๓๐	๙๐๘	๒๙๓๔๘	๓๐.๒๖๖๖	๗๕.๑๓๓๓	๘.๖๖๙๓
รวม	๑๒๐	๓๕๗๑	๑๑๕๓๓๖	๒๙.๗๕๘๓	๗๙.๕๓๑๓	๘.๙๑๐๒

จากตาราง ๑๓ แสดงว่า ค่ารายเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ข. สูงกว่ากลุ่มทดลอง ก. กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ก. ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของรายเฉลี่ยของผลของความงอกหนในการจำระหว่างนักเรียนแต่ละกลุ่ม ดังปรากฏในตาราง ๑๔

ตาราง ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์
เรื่อง เมืองพิษณุโลก และเรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

แหล่งของความแปรปรวน	df	ผลบวกกำลังสอง	รายเฉลี่ยกำลังสอง	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๕.๔๓	๑๖.๖๑	๒๐.๔๓
ภายในกลุ่ม	๑๑๖	๕๔๐๕.๑๓	๔๖.๖๑๓๕	
รวม	๑๑๙	๕๔๕๐.๐๐		

จากตาราง ๑๔ แสดงให้เห็นว่า คะแนนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ก.
กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ การใช้สื่อประกอบเสียงบรรยาย การใช้สื่อประกอบเสียงบรรยายและ
เสียงดนตรีแบบไทยเดิม การใช้สื่อประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง การใช้
สื่อประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยสากล ให้ผลทางความคงทนในการจำตกเพิ่มขึ้น
ในทั้ง ๒ เรื่อง

๗. การวิเคราะห์ผลการทดลอง ด้วยแบบทดสอบ หลังการทดลอง ๑ สัปดาห์
เรื่องเมืองพิษณุโลก

ตาราง ๑๕ ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบ หลังทำการทดลอง ๑ สัปดาห์
เรื่อง เมืองพิษณุโลก

ค่าสถิติ กลุ่ม	N	$\sum X$	$\sum X^2$	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มควบคุม	๓๐	๓๑๐	๘๙๓๔	๑๐.๓๓๓๓	๑๔.๑๖๐๘	๓.๗๖๓๐
กลุ่มทดลอง ก.	๓๐	๓๙๕	๕๕๓๕	๑๓.๑๖๖๖	๑๑.๕๒๖๘	๓.๓๕๕๕
กลุ่มทดลอง ข.	๓๐	๓๘๕	๕๔๓๑	๑๒.๘๓๓๓	๑๘.๒๔๖๖	๔.๒๗๕๖
กลุ่มทดลอง ค.	๓๐	๓๘๖	๕๓๑๐	๑๒.๘๖๖๖	๑๕.๓๗๔๗	๓.๙๒๑๐
รวม	๑๒๐	๑๔๗๖	๒๑๖๙๐	๑๒.๗๖๖๖	๑๔.๕๕๐๑	๓.๘๑๔๔

จากตาราง ๑๕ แสดงให้เห็นว่า ค่ารายเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ก. สูงกว่ากลุ่มทดลอง ข. กลุ่มทดลอง ก. และกลุ่มควบคุม ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อให้ทราบความแตกต่างของรายเฉลี่ยของความงอกขึ้นในการจำระหว่างนักเรียนแต่ละกลุ่ม ดังปรากฏใน

ตาราง ๑๖

ตาราง ๑๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากผลการทดสอบหลังการทดลอง
๑ สัปดาห์ เรื่อง เมืองพิษณุโลก

แหล่งของความแปรปรวน	df	ผลบวกกำลังสอง	รายเฉลี่ยกำลังสอง	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๕.๑	๑.๗	.๐๘๕๒
ภายในกลุ่ม	๑๑๖	๑๘๙๗.๘๖๗	๑๗.๐๕๐๕	
รวม	๑๑๙	๑๙๐๒.๘๖๗		

ผลจากการวาง ๑๖ แสดงให้เห็นว่า คะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ นักเรียนที่เรียนจากสื่อโลกสีเขียวบรรยาย สื่อโลกสีเขียวบรรยาย และเสียงดนตรีแบบไทยเดิม สื่อโลกสีเขียวบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง และสื่อโลกสีเขียวบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยสากล มีผลลงความทรงจำในการจำทักเหมือนกัน

๘. การวิเคราะห์ผลการทดลองด้วยแบบทดสอบ หลังการทดลอง ๑ สัปดาห์

เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

ตาราง ๑๗ ค่าสถิติพื้นฐานของการทดสอบ หลังการทดลอง ๑ สัปดาห์

เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

ค่าสถิติ กลุ่ม	N	$\sum X$	$\sum X^2$	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มควบคุม	๓๐	๕๑๓	๕๖๓๖	๑๗.๑๐๐๐	๓๑.๐๒๔๑	๕.๕๖๘๕
กลุ่มทดลอง ก.	๓๐	๔๔๑	๔๔๑๕	๑๔.๐๓๓๓	๓๘.๐๓๓๓	๖.๑๖๗๑
กลุ่มทดลอง ข.	๓๐	๕๒๕	๑๐๔๔๓	๑๗.๖๓๓๓	๓๕.๘๒๒๔	๖.๓๗๐๘
กลุ่มทดลอง ค.	๓๐	๕๒๖	๑๐๓๓๑	๑๗.๕๓๓๓	๓๕.๖๐๒๖	๖.๒๕๓๐
รวม	๑๒๐	๒๐๐๕	๓๕๓๔๑	๑๗.๐๙๕๐	๓๖.๕๕๐๕	๖.๐๔๕๐

จากตาราง ๑๗ แสดงให้เห็นว่า ค่ารายเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ข. สูงกว่ากลุ่มทดลอง ก. กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ค. ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อให้ทราบความแตกต่างของรายเฉลี่ยของความทรงจำในการจำระหว่างนักเรียนแต่ละกลุ่ม ดังปรากฏในตาราง ๑๘

ตาราง ๑๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน จากผลการทดสอบหลังการทดลอง

๑ สปีคาคี เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

แหล่งของความแปรปรวน	df	ผลบวกกำลังสอง	รายเฉลี่ยกำลังสอง	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๔.๒๒๕	๑๖.๐๗๕	๔.๔๓๓
ภายในกลุ่ม	๑๑๖	๔๓๐๖.๑	๓๗.๑๒๑๕	
รวม	๑๑๙	๔๓๕๐.๓๒๕		

ผลจากตาราง ๑๘ แสดงให้เห็นว่า คะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ การใช้สไลด์ประกอบการบรรยาย การใช้สไลด์ประกอบการบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยเดิม การใช้สไลด์ประกอบการบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง การใช้สไลด์ประกอบการบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยสากล ให้ผลทางความคงทนในการจำตกเหมือนกัน

๕. ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากแบบทดสอบ

๒ ฉบับ หลังการทดลอง ๑ สปีคาคี ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ตาราง ๑๙ ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบทดสอบ ๒ ฉบับ หลังการทดลอง ๑ สปีคาคี ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

กลุ่ม \ ค่าสถิติ	N	S ²	S	$\bar{X}$	E
นักเรียนชาย	๖๐	๔๓.๐๕๖๒	๕.๑๑๗๕	๒๕.๔๓๓๓	๐.๐๔๗๕
นักเรียนหญิง	๖๐	๕๓.๖๔๓๗	๕.๖๗๗๐	๒๕.๖๔๓๓	

จากตาราง ๑๘ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบ จากแบบทดสอบ ๒ ฉบับ หลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบ หลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ เท่าเทียมกัน

๑๐. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง จากการทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ โดยแยกเป็นเรื่อง ๆ

ตาราง ๒๐ ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังทำการทดลอง ๑ สัปดาห์ เรื่อง เมืองพิษณุโลก ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

เพศ \ ค่าสถิติ	N	S^2	S	$\bar{X}$	z
นักเรียนชาย	๒๐	๑๑.๕๓๕๘	๔.๑๘๒๓	๑๖.๔๘๓๓	๐.๙๕๗๖
นักเรียนหญิง	๒๐	๑๖.๐๐๓๑	๔.๐๐๓	๑๓.๐๕๐๐	

จากตาราง ๒๐ แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบ หลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ เรื่อง เมืองพิษณุโลก ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ เรื่อง เมืองพิษณุโลก เท่าเทียมกัน

ตาราง ๒๑ ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบ
หลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

เพศ \ สถิติ	N	S^2	S	$\bar{X}$	ซ
นักเรียนชาย	๖๐	๓๔.๔๕๓๓	๖.๒๖๕๓	๑๓.๓๕	.๔๕๖๓
นักเรียนหญิง	๖๐	๓๔.๒๓๐๕	๕.๘๕๐๖	๑๖.๘๐๐	

จากตาราง ๒๑ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบหลังการทดลอง
๑ สัปดาห์ เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการ
ทดสอบหลังการทดลอง ๑ สัปดาห์ เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทยทัดเทียมกัน

บทที่ ๕

สรุปผลการทดลอง อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายกับกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี
๒. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำระหว่างกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายกับกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี
๓. เพื่อให้ทราบความแตกต่างของการเรียนรู้ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจากแต่ละวิธี

ในการทดลองผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า

๑. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนจากสไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยาย กับผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยสไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี ไม่แตกต่างกัน
๒. ความคงทนในการจำระหว่างกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยาย กับกลุ่มที่ใช้สไลด์ชุดประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรี ทักเทียมกัน
๓. นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีผลการเรียนรู้จากแต่ละวิธีไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนพิบูลสวัสดิ์ที่อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑๒๐ คน เป็นชาย ๖๐ คน และหญิง ๖๐ คน แบ่งเป็น ๔ กลุ่ม เท่า ๆ กันโดยวิธีสุ่มเลือกกลุ่ม โดยถือเอาคะแนนจากการสอบวิชาสังคมศึกษาประจำเทอมครั้งหลังสุด แล้วใช้วิธีสุ่มโดยการจับฉลาก เพื่อจัดเป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค.

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ดังนี้

๑. สไลด์สีขนาด ๒" x ๒" รวม ๒ เรื่อง
 - เมืองพิษณุโลก จำนวน ๕๓ กรอบภาพ
 - ประเพณีวัฒนธรรมไทย จำนวน ๖๔ กรอบภาพ
๒. เครื่องฉายสไลด์แบบ : Carousel พร้อมเครื่องเพนบันทึกเสียง
แบบ Synchro-Slide Recorder ๑ ชุด
๓. ม้วนเพนบันทึกเสียง ๔ ม้วน
๔. จอรับภาพ
๕. นาฬิกาจับเวลาในขณะทดลอง
๖. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๒ ฉบับ
 - ฉบับที่ ๑ เรื่อง "เมืองพิษณุโลก"
 - ฉบับที่ ๒ เรื่อง "ประเพณีวัฒนธรรมไทย"

จากนั้นก็ดำเนินการทดลอง ระยะเวลาที่ใช้สอนเนื้อหาทั้ง ๒ เรื่อง ใช้เวลาสอนและทดสอบทั้ง ๔ กลุ่ม เท่ากัน คือ ใช้เวลาในการสอนและทดสอบเรื่องละ ๑ ชั่วโมง และใช้เวลาในการทดสอบความคงทนในการจำหลังการทดลองแล้ว ๑ สัปดาห์ โดยใช้เวลาทดสอบอีกครั้งทั้ง ๒ เรื่อง เรื่องละ ๓๐ นาที แล้วนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูล คำนวณหาค่ารายเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของรายเฉลี่ยโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลรวมของทั้ง ๒ เรื่อง และแยกผลการวิจัยออกเป็นเรื่อง ๆ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

๑. การสอนโดยใช้สไลด์สีประกอบเสียงบรรยาย สไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยเดิม สไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง และสไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยสากล ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

๔. นักเรียนชายและหญิงที่เรียนจากสไลด์สีประกอบเสียงบรรยาย สไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยเดิม สไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยพื้นเมือง และสไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบไทยสากล มีความคงทนในการจำในแต่ละเรื่องทดเหมือนกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การสอนโดยใช้สไลด์สีประกอบเสียงบรรยาย การสอนโดยใช้สไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบต่างๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทดเหมือนกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของฟรี เบอร์นและเฟร เซอร์ (Freebourne & Fleisher, 1952 : 101-109) ซึ่งกล่าวไว้ว่า นักศึกษาที่ใช้เสียงดนตรีและไม่มีเสียงดนตรีประกอบการอ่าน คะแนนไม่แตกต่างกัน นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน และการสอนโดยใช้สไลด์สีประกอบเสียงบรรยายกับการสอนโดยใช้สไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบต่างๆ ให้ผลความคงทนในการจำทดเหมือนกัน ผลของการวิจัยครั้งนี้ตรงตามสมมติฐานที่วางไว้ การสอนโดยใช้สไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและสไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบต่างๆ ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทดเหมือนกัน อาจเป็นเพราะว่านักเรียนเคยชินกับการสอนแบบบรรยายจึงมุ่งที่จะฟัง เสียงบรรยายมากกว่าเสียงดนตรีที่ใช้ประกอบ

ถึงแม้ว่า การสอนโดยใช้สไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและสไลด์สีประกอบเสียงบรรยายและเสียงดนตรีแบบต่างๆ มีผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่การวิจัยนี้สามารถบอกให้ทราบว่า การใช้เสียงดนตรีประกอบเป็นแบบกราวด์นั้นมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างดีหรือทดเหมือนกัน เมื่อพิจารณาเฉลี่ยโดยเฉพาะในเรื่อง เมืองพิษณุโลก ส่วนในเรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทยนั้น แนวโน้มที่ใช่เสียงดนตรีเป็นแบบกราวด์บ้างก็มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่เสียงดนตรี แต่ในกลุ่มที่ใช่เสียงดนตรีแบบไทยเดิมมีค่าเฉลี่ย สูงที่สุด ซึ่งเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่า เนื้อเรื่องกับเสียงดนตรีนั้นต้องเหมาะสมกันจึงจะก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างดี และเมื่อนำคะแนนของทั้งสองเรื่องมารวมกัน ก็พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ใช่เสียงดนตรีประกอบ เป็นแบบกราวด์สูงกว่า

กลุ่มที่ไม่ใช่เสียงดนตรี ซึ่งแสดงว่าเสียงดนตรีแบบกราวด์นั้นนอกจากจะไม่เป็นเสียง
รบกวนแล้ว ยังเป็นเสียงที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. การใช้สไลด์ดีเป็นอุปกรณ์การสอนโดยมีเสียงบรรยายประกอบ ไม่
จำเป็นต้องมีเสียงดนตรีประกอบ เพราะวิธีทำสไลด์ดีประกอบเสียงบรรยายอย่างเดียว
ทำได้ง่ายกว่า

๒. นอกจากจะใช้สไลด์ดีประกอบเสียงบรรยาย ในการสอนเนื้อหา
วิชาสังคมศึกษาแล้ว น่าจะมีการทดลองวิจัย เกี่ยวกับการใช้สไลด์ดีประกอบเสียง เป็น
อุปกรณ์การสอนในวิชาอื่นที่เหมาะสม และกับระดับชั้นอื่น ๆ ตามต้องการ

๓. ควรจะมีการวิจัยว่า เสียงดนตรีแบบใด เหมาะสมกับเนื้อหาชนิด
ใด เพื่อที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

เกษม บุญส่ง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น ม.ศ.๑
โดยใช้สไลด์บรรยายประกอบเสียงกั๊วเพอัดโน้ตกับสไลด์ที่ถูบบรรยายประกอบ
 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ๒๕๑๗, ๒๓ หน้า.

ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช ๒๕๑๖, ๔๓๔ หน้า.

ประคอง กรรณสูต สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๓, ๑๕๕ หน้า.

ไพโรจน์ เมาใจ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสุวศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา
โดยใช้สไลด์ประกอบเพลงสอนด้วยวิธีต่างๆ ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร ๒๕๑๖, ๘๖ หน้า.

รำไพพรรณ ศรีโสภาค "ดนตรีบำบัด" วิทยาศาสตร์ ๑๐:๑๓ - ๑๕, เมษายน ๒๕๑๔.

✓ เลิศ อาภรณ์ทะ ศิลปะกับเด็ก กราฟิการ์ ๒๕๑๔, ๑๖๕ หน้า.

สกลย เอ็กเวิร์ด โทคอล "เสียงดนตรีในโรงงานอุตสาหกรรม" วารสารเพิ่มพูนจิต
 ๖:๑๓ - ๑๖, มิถุนายน ๒๕๑๔.

✓ อองอาจ จิยะจันทร์ การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ โดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตกับวิธีสอน
โดยใช้สไลด์มีเสียงประกอบ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ ปริญญาโท
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๖, ๘๖ หน้า.

Cardinell, R.L., "How Music Increases Office Production" American
Bussiness, ๑๙๔๕.

Fan, Chung-teh, Item Analysis Table, New Jersey, Educational Testing
 Service, Princeton, ๑๙๕๖, ๗๖ pp.

Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and
Education, McGraw-Hill Book Co., New York, ๑๙๖๖, ๔๔๖ pp.

Frederick, P., "The Influence of Musical Distraction upon Reading Efficiency," Journal of Educational Research, 1930.

Freebourn, C., and Fleisch, M., "The Effects of Musical Disturbance upon Reading Rate and Comprehension," Journal of Educational Psychology, 1933.

Garrette, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Bombay, Vakil, Feffer and Simons Private Ltd., 1933, 660 pp.

Gullikson, Harold, Theory of Mental Test, New York, John Wiley and Sons, Inc., 1933, 640 pp.

Hepner, H.W., Psychology Applied to Life and Work, New Jersey, Prentice-Hall, Inc., 1933.

Kaplan, L., and Nettel, R., "Music in Industry," Biology of Human Affairs, London, 1932.

Keislar, Evan R., "A Descriptive Approach to Classroom Motivation," The Journal of Teacher Education, 1933: 100-102, 1930.

Linguist, E.F., Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education, Boston, Houghton Mifflin Company, 1933.

Mialaret, C., The Psychology of Audio-Visual Aids in Primary Education, London, George G. Harrap and Co. Ltd., 1933, 134 pp.

Richardson, M.W., and Kuder, C.F., "The Calculation of Test Reliability Coefficients Based upon the Method of Rational Equivalence," Journal of Educational Psychology, 1933: 140-144, 1933.

Schwartz, Stanley., "Film Music and Attitude Change," Dissertation

Abstract, 99 36101 -A May, 9999.

Worner, E., Work by Muzak, 9999-99 , A Research Study of Its

Effectiveness and Acceptance. New York, Muzak Corp, 9999.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ตารางการแจกแจงความถี่ของคะแนนจากการสอบ

ตาราง ๒๒ การแจกแจงความถี่ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบแบบทดสอบ

ทั้ง ๒ ฉบับรวมกัน

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
	f	f	f	f	f
๔๔	1	1	1	๑	๑
๔๓	1	1	1	1	1
๔๒	๑	1	1	1	๑
๔๑	๒	๑	๑	๑	๔
๔๐	๑	๑	1	1	๔
๓๙	1	๒	๑	1	๕
๓๘	1	1	1	๑	๑
๓๗	๑	๑	๒	๑	๔
๓๖	๒	๓	๑	๑	๖
๓๕	๑	๓	1	1	๖
๓๔	1	1	1	๑	๑
๓๓	๑	๑	๑	๓	๖
๓๒	1	1	๑	๒	๕
๓๑	1	๑	๒	๑	๕
๓๐	1	๑	๑	1	๔
๒๙	1	๑	1	๑	๔
๒๘	๓	๑	๒	๒	๘
๒๗	๒	๒	๓	๑	๘
๒๖	๓	๒	1	๒	๘

ตาราง ๒๒ (ต่อ)

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
	f	f	f	f	f
๒๕	๑	๑	—	—	๒
๒๔	—	๑	๑	๒	๔
๒๓	๓	๔	—	๒	๙
๒๒	—	—	๑	—	๑
๒๑	๒	๑	—	—	๓
๒๐	—	๒	—	๓	๕
๑๙	๒	—	—	๒	๔
๑๘	๒	—	๔	—	๖
๑๗	—	—	๑	๑	๒
๑๖	๓	—	๑	๑	๕
๑๕	—	๑	๔	๑	๖
รวม	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๒๐

ตาราง ๒๓ การแจกแจงความถี่ของคะแนนรวม จากการทดสอบขั้นที่

หลังจากสอน เรื่อง เมืองพินูโลก

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
	f	f	f	f	f
๒๑	๒	๑	๑	—	๔
๒๐	—	๓	๑	—	๔
๑๙	๒	๑	๑	๒	๖
๑๘	—	๒	๒	๓	๗
๑๗	๓	๒	๔	๒	๑๑
๑๖	๒	๓	๓	๓	๑๑
๑๕	—	๓	๑	๒	๖
๑๔	๒	—	๓	๓	๘
๑๓	๔	๓	๑	๔	๑๒
๑๒	๒	๑	—	๒	๕
๑๑	๔	๔	๒	๓	๑๓
๑๐	—	๓	๒	๒	๗
๙	๔	๑	๓	๒	๑๐
๘	๑	๒	๔	๑	๘
๗	๓	—	—	๑	๔
๖	—	๑	—	—	๑
๕	—	—	—	—	—
๔	—	—	๑	—	๑
รวม	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๒๐

ตาราง ๒๔ การแจกแจงความถี่ของคะแนนรวม จากการทดสอบทันที

หลังจากการสอน เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
	f	f	f	f	f
๒๖	—	—	—	๑	๑
๒๕	—	—	—	—	—
๒๔	๑	—	—	—	๑
๒๓	๒	๑	๑	—	๔
๒๒	—	—	—	๑	๑
๒๑	๒	—	—	—	๒
๒๐	๑	๒	๒	—	๕
๑๙	๑	๔	๑	๔	๑๐
๑๘	๑	๓	๓	๓	๑๐
๑๗	๒	๑	๑	๒	๖
๑๖	๓	๔	๔	๑	๑๒
๑๕	—	๓	๑	๒	๖
๑๔	๔	๑	๒	—	๗
๑๓	๒	๒	๒	๔	๑๐
๑๒	๒	๓	๒	๑	๘
๑๑	๒	๓	๑	—	๖
๑๐	—	๑	๑	๑	๓
๙	๑	—	๒	๔	๗

ตาราง ๒๔ (ต่อ)

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
	f	f	f	f	f
๘	๒	—	๒	๓	๗
๗	๑	๑	๔	๒	๘
๖	๑	—	—	—	๑
๕	๑	—	๑	—	๒
รวม	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๒๐

ตาราง ๒๕ การแจกแจงความถี่จากการทดสอบหลังจากสอนแล้ว ๑ สัปดาห์

ซึ่งได้จากแบบทดสอบ ๒ ฉบับรวมกัน

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
	f	f	f	f	f
๕๐	๑	—	—	—	๑
๔๕	—	—	๑	—	๑
๔๔	—	—	—	—	—
๔๓	—	—	—	—	—
๔๒	—	—	—	—	—
๔๑	—	—	—	—	—
๔๐	—	—	—	—	—
๓๙	—	—	—	—	—
๓๘	—	—	—	—	—
๓๗	—	—	—	—	—
๓๖	—	—	—	—	—
๓๕	—	—	—	—	—
๓๔	—	—	—	—	—
๓๓	—	—	—	—	—
๓๒	—	—	—	—	—
๓๑	—	—	—	—	—
๓๐	—	—	—	—	—
๒๙	—	—	—	—	—
๒๘	—	—	—	—	—
๒๗	—	—	—	—	—
๒๖	—	—	—	—	—
๒๕	—	—	—	—	—
๒๔	—	—	—	—	—
๒๓	—	—	—	—	—
๒๒	—	—	—	—	—
๒๑	—	—	—	—	—
๒๐	—	—	—	—	—
๑๙	—	—	—	—	—
๑๘	—	—	—	—	—
๑๗	—	—	—	—	—
๑๖	—	—	—	—	—
๑๕	—	—	—	—	—
๑๔	—	—	—	—	—
๑๓	—	—	—	—	—
๑๒	—	—	—	—	—
๑๑	—	—	—	—	—
๑๐	—	—	—	—	—
๐๙	—	—	—	—	—
๐๘	—	—	—	—	—
๐๗	—	—	—	—	—
๐๖	—	—	—	—	—
๐๕	—	—	—	—	—
๐๔	—	—	—	—	—
๐๓	—	—	—	—	—
๐๒	—	—	—	—	—
๐๑	—	—	—	—	—
๐๐	—	—	—	—	—

ตาราง ๒๕ (ต่อ)

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ก.	รวม
	f	f	f	f	f
๓๑	๑	—	๑	๒	๔
๓๐	๒	๑	—	๑	๔
๒๕	—	—	๓	๒	๕
๒๔	—	๑	—	—	๑
๒๓	๓	๒	๑	—	๖
๒๒	๑	—	๒	—	๓
๒๑	๒	๑	—	๒	๕
๒๐	๔	๒	—	๑	๗
๑๙	—	๑	—	—	๑
๑๘	—	—	—	—	—
๑๗	๓	—	—	—	๓
๑๖	๑	๒	—	๑	๔
๑๕	—	๑	—	๑	๒
๑๔	—	๑	—	๑	๓
๑๓	—	๑	—	๑	๓
๑๒	—	๑	—	—	๑
๑๑	—	—	๓	—	๓
๑๐	—	—	—	—	—
๑๙	—	—	—	—	—

ตาราง ๒๕ (ต่อ)

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
	f	f	f	f	f
๑๒	—	๑	—	—	๑
๑๑	—	๑	—	—	๑
๑๐	—	—	—	๑	๑
รวม	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๒๐

ตาราง ๒๒ การแจกแจงความถี่ของคะแนนรวม จากการสอบหลังสอบ

๑. ชั้นปีที่ ๑ เรื่อง เมืองพิษณุโลก

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
	f	f	f	f	f
๒๑	๑	—	๑	—	๒
๒๐	—	๓	—	—	๓
๑๙	๑	๑	๑	๑	๔
๑๘	—	๑	๓	๒	๖
๑๗	๒	๑	๑	๖	๑๐
๑๖	—	๒	๒	๑	๕
๑๕	๒	๔	๔	๐	๑๐
๑๔	๒	๒	๒	—	๖
๑๓	๔	๑	—	๔	๙
๑๒	๒	๔	๕	๖	๑๗
๑๑	๔	—	๑	๓	๘
๑๐	๕	๔	๑	—	๑๐
๙	๓	๓	—	—	๖
๘	๓	๑	๒	๒	๘
๗	๑	—	๓	๑	๕
๖	—	๑	๒	๒	๕
๕	—	๑	—	๑	๒
๔	—	๑	—	—	๑
รวม	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๒๐

ตาราง ๒๓ การแจกแจงความถี่ของคะแนนรวม จากการทดสอบหลังสอน

๑ สัมภาษณ์ เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
	f	f	f	f	f
๒๕	๑	—	๑	๑	๓
๒๔	—	—	๒	—	๒
๒๓	—	—	—	๓	๓
๒๒	—	๑	๑	—	๒
๒๑	๓	๒	๒	๑	๘
๒๐	๑	๒	—	—	๓
๒๓	๒	—	—	—	๒
๒๒	๑	—	๑	—	๓
๒๑	—	๒	๑	๓	๖
๒๐	๑	๓	๓	๓	๑๐
๑๙	๒	๑	๒	—	๕
๑๘	๒	๔	๓	๔	๑๓
๑๗	๒	—	๒	๓	๗
๑๖	๒	๑	๑	๓	๖
๑๕	๓	๒	๔	—	๙
๑๔	๓	๒	—	—	๕
๑๓	๒	—	๑	—	๓
๑๒	—	๓	—	—	๓
๑๑	๑	๑	—	๑	๓

ตาราง ๒๗ (ต่อ)

X	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	รวม
	f	f	f	f	f..
๑๐	๑	๑	๑	1	๓
๙	๑	๑	๒	๒	๖
๘	1	๑	๒	๓	๖
๗	๒	๒	1	1	๔
๖	1	1	๑	1	๑
๕	1	1	1	1	1
๔	1	1	1	๑	๑
๓	1	1	1	1	1
๒	1	๑	1	1	๑
รวม	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๒๐

ตารางค่า P_H , P_L , p , r , Δ ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล
เรื่อง เมืองใหญ่โลก

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ	ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
๑	.๕๐	.๑๖	.๓๒	.๓๘	๑๔.๘	๑๖	.๙๕	.๓๓	.๕๔	.๔๓	๑๒.๖
๒	.๖๖	.๒๕	.๔๕	.๔๒	๑๓.๕	๑๗	.๖๖	.๐๘	.๓๔	.๖๒	๑๔.๖
๓	.๘๓	.๓๓	.๕๘	.๕๑	๑๒.๑	๑๘	.๕๐	.๒๕	.๓๗	.๒๗	๑๔.๓
๔	.๘๘	.๔๑	.๗๗	.๗๖	๑๐.๐	๑๙	.๙๕	.๓๓	.๕๔	.๔๓	๑๒.๖
๕	.๖๖	.๔๑	.๕๔	.๒๕	๑๒.๖	๒๐	.๖๖	.๒๕	.๔๕	.๔๒	๑๓.๕
๖	.๙๕	.๑๖	.๔๕	.๕๘	๑๓.๖	๒๑	.๕๐	.๐๘	.๒๗	.๕๑	๑๔.๕
๗	.๘๑	.๕๐	.๗๓	.๕๐	๑๐.๖	๒๒	.๙๕	.๓๓	.๕๔	.๔๓	๑๒.๖
๘	.๘๓	.๖๖	.๙๕	.๒๒	๑๐.๓	๒๓	.๖๖	.๒๕	.๔๕	.๔๒	๑๓.๕
๙	.๙๑	.๕๐	.๗๓	.๕๐	๑๐.๖	๒๔	.๕๘	.๒๕	.๔๑	.๓๔	๑๓.๘
๑๐	.๙๑	.๓๓	.๖๕	.๖๑	๑๑.๕	๒๕	.๙๕	.๑๖	.๔๕	.๕๘	๑๓.๖
๑๑	.๙๑	.๓๓	.๖๕	.๖๑	๑๑.๕	๒๖	.๘๘	.๔๑	.๗๗	.๗๖	๑๐.๐
๑๒	.๘๓	.๕๐	.๖๗	.๓๗	๑๑.๒	๒๗	.๙๑	.๕๘	.๗๖	.๔๓	๑๐.๑
๑๓	.๖๖	.๒๕	.๔๕	.๔๒	๑๓.๕	๒๘	.๙๑	.๒๕	.๖๐	.๖๗	๑๑.๘
๑๔	.๙๕	.๕๐	.๖๓	.๒๗	๑๑.๗	๒๙	.๘๓	.๑๖	.๔๘	.๖๕	๑๓.๑
๑๕	.๘๓	.๒๕	.๔๕	.๕๘	๑๒.๕	๓๐	.๙๑	.๓๓	.๖๕	.๖๑	๑๑.๕

ตารางแสดง P_H, P_L, p, r, Δ

ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อสอบ

เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมไทย

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ	ข้อที่	P_H	P_L	p	r	Δ
๑	.๕๑	.๕๐	.๕๓	.๕๐	๑๐.๖	๑๖	.๕๔	.๓๓	.๕๔	.๕๔	๑๐.๕
๒	.๕๑	.๕๔	.๕๖	.๕๓	๑๐.๑	๑๗	.๕๐	.๑๖	.๓๒	.๓๔	๑๔.๔
๓	.๖๖	.๑๖	.๕๐	.๕๒	๑๔.๐	๑๘	.๔๓	.๕๐	.๖๗	.๓๗	๑๑.๒
๔	.๕๕	.๐๘	.๓๔	.๖๘	๑๔.๑	๑๙	.๔๓	.๒๕	.๕๕	.๕๔	๑๒.๕
๕	.๔๓	.๕๐	.๖๗	.๓๗	๑๑.๒	๒๐	.๕๔	.๕๐	.๔๑	.๕๒	๕.๕
๖	.๖๖	.๐๘	.๓๔	.๖๒	๑๔.๖	๒๑	.๕๑	.๓๓	.๖๕	.๖๑	๑๑.๕
๗	.๕๕	.๒๕	.๕๐	.๕๐	๑๓.๐	๒๒	.๕๕	.๓๓	.๕๔	.๔๓	๑๒.๖
๘	.๓๓	.๑๖	.๒๕	.๒๒	๑๕.๔	๒๓	.๖๖	.๑๖	.๕๐	.๕๒	๑๔.๐
๙	.๔๑	.๑๖	.๒๔	.๓๐	๑๕.๔	๒๔	.๕๔	.๔๑	.๕๗	.๕๖	๑๐.๐
๑๐	.๕๔	.๓๓	.๕๕	.๒๖	๑๓.๕	๒๕	.๕๑	.๑๖	.๕๕	.๕๓	๑๒.๕
๑๑	.๕๓	.๔๑	.๖๓	.๕๕	๑๑.๕	๒๖	.๕๕	.๓๓	.๕๕	.๔๓	๑๒.๖
๑๒	.๔๓	.๑๖	.๕๔	.๖๕	๑๓.๑	๒๗	.๕๖	.๒๕	.๖๐	.๖๗	๑๑.๔
๑๓	.๔๓	.๖๖	.๕๕	.๒๒	๑๐.๓	๒๘	.๕๑	.๕๐	.๕๓	.๕๐	๑๐.๖
๑๔	.๔๑	.๑๖	.๒๕	.๓๐	๑๕.๔	๒๙	.๕๔	.๓๓	.๕๕	.๒๖	๑๓.๕
๑๕	.๔๓	.๑๖	.๕๔	.๖๕	๑๓.๑	๓๐	.๕๔	.๒๕	.๕๐	.๔๒	๑๐.๕

ภาคผนวก ข.

ตัวอย่างสรีปโทและแบบทดสอบ

ตัวอย่างสคริปต์เรื่องเมืองพิษณุโลก

สโลค

คำบรรยาย

เมืองพิษณุโลก

นักเรียน ชั่วโมงนี้ครูจะพาพวกเราไปเที่ยว สนใจไหม
วิธีการพาไปเที่ยวของครูเป็นวิธีประหลาด นักเรียนนั่งอยู่ในห้อง
นี้แหละ เกี่ยวกับว่าครูจะพานักเรียนไปเที่ยวที่ไหน
"เมืองพิษณุโลก"

เมืองนี้แหละที่ครูจะพานักเรียนไปเที่ยว พิษณุโลกเป็นเมืองเก่าแก่
และเป็นเมืองสำคัญมาแต่โบราณ มีชื่อเรียกอีก ๒ ชื่อ คือ
เมืองสองแคว เพราะว่าเมืองตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำ ๒ สายคือ
แม่น้ำน่านหรือแม่น้ำแควใหญ่ กับแม่น้ำแควน้อย

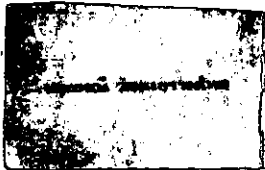
นอกจากชื่อเมืองสองแควแล้ว ยังมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า เมือง
ออกแตก นักเรียนอยากรู้อยากไหมว่า ทำไมจึงเรียกเช่นนั้น

ครูจะเล่าให้ฟัง หลังจากสร้างเมืองสองแควแล้ว ครึ่งหนึ่งภายใน
เมืองเกิดกันดารน้ำ ชาวเมืองจึงช่วยกันขุดจากแม่น้ำน่าน หรือ
แม่น้ำแควใหญ่ เข้ามาในเมือง เพื่อเอาน้ำมาได้ น้ำจึงไหลเข้ามา
ในเมืองมากขึ้น จนในที่สุดก็กลายเป็นแม่น้ำน่านสายใหม่ขึ้น
แม่น้ำนี้ผ่าเมืองพิษณุโลกออกเป็นสองซีกอย่างที่เราเห็นในปัจจุบัน

ตัวอย่างสคริปต์เรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย

สไลด์

คำบรรยาย

ประเพณีวัฒนธรรมไทย

นักเรียนช่วยกันดูและติดตามคำถาม จากภาพที่ครูฉายให้ดู
ภาพนี้ เป็นการแสดงของไทยใช้ไหม ไหมใช้ครบ เป็นการละเล่น
ของชาวสกลนคร

ภาพนี้เป็นพิธีแต่งงานแบบไทยใช้ไหม
ไหมใช้ เป็นพิธีแต่งงานแบบฝรั่งครบ

ภาพนี้เป็นพิธีแต่งงานแบบไทยใช้ไหม
ถูกแล้ว การแต่งงานแบบไทยมีการร่อนผ้าสังข์

นี่ละ ประเพณีไทยใช้ไหม
ไหมใช้ครบ เป็นประเพณีของชาวอีสานเขา

พิธีแห่ศพที่เห็นอยู่นี้ เป็นประเพณีงานศพของไทยใช้ไหม
แบบของจีนครบ

แบบทดสอบวิชาสังคมศึกษา

เรื่อง เมืองหิมตูลอก

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

๑. ข้อสอบนี้มี ๓๐ ข้อ และมีเวลาทำ ๓๐ นาที
๒. คำถามแต่ละข้อจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษาที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว นักเรียนจงคิดโดยใช้เหตุผลที่ได้อ่านไปแล้วเป็นหลักในการตอบ
๓. ให้นักเรียนหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก ก. ข. ค. หรือ ง. ที่ให้ไว้ เมื่อเลือกได้คำตอบใดก็ไปชี้ค้ำหนา ๆ จนเต็มช่องคู่เล็ก ๆ ตามอักษรของข้อนั้น ๆ ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง
ตัวอย่าง

(๑) ของชาติไทยมีกี่ปี

กระดาษคำตอบ

ก. ๑ ปี

ก. ข. ค. ง.

ข. ๒ ปี

(๑) = = ~~==~~ =

ค. ๓ ปี

ง. ๔ ปี

ข้อนี้ต้องตอบข้อ ค. นักเรียนไปชี้ค้ำหนา ๆ ที่ข้อ ค.

๔. นักเรียนต้องจำไว้ว่า ต้องชี้คำตอบเพียงข้อเดียวเท่านั้น ถ้าต้องการจะเปลี่ยนคำตอบให้ชี้ค้ำกากบาทหับรอยเดิมเสียก่อน ดังตัวอย่าง

ก. ข. ค. ง.

(๑) = ~~==~~ = ~~==~~

ถ้าต้องการเปลี่ยนจากข้อ ข. ไปเป็นข้อ ง.

๕. ห้ามเขียนข้อความและเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้
๖. พอไปถึงเราจะเริ่มลงมือทำข้อสอบ ให้นักเรียนเขียนชื่อและนามสกุลด้วยตัวบรรจง พร้อมเพศให้ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบแล้วจึงลงมือทำ

แบบทดสอบวิชาสังคมศึกษา เรื่อง เมืองพิษณุโลก

๑. เมืองพิษณุโลกเป็นเมืองเก่าแก่มีความสำคัญมาตั้งแต่สมัยใด
 - ก. สุโขทัย
 - ข. ศรีอยุธยา
 - ค. กรุงธนบุรี
 - ง. รัตนโกสินทร์
๒. เมืองออกแขก หมายถึงจังหวัดใด
 - ก. ภูเก็ต
 - ข. พิจิตร
 - ค. เชียงใหม่
 - ง. พิษณุโลก
๓. ปัจจุบันมีสะพานเชื่อมระหว่าง ๒ เมืองชื่อ
 - ก. สะพานพระปิ่นเกล้า
 - ข. สะพานสารสิน
 - ค. สะพานเคชาติวงศ์
 - ง. สะพานนเรศวร
๔. เมืองพิษณุโลกในสมัยโบราณมีชื่อว่า เมืองทองแถม มีแม่น้ำแควใหญ่ และแม่น้ำแควน้อยไหลผ่าน อยากทราบว่า แม่น้ำแควใหญ่เป็นชื่ออีกชื่อหนึ่งว่าอะไร
 - ก. แม่น้ำปิง
 - ข. แม่น้ำวัง
 - ค. แม่น้ำยม
 - ง. แม่น้ำน่าน

๕. มหาเถรแห่งใดคือใคร

- ก. พระที่อยู่เมืองแกลง
- ข. ทหารของพระเจ้าหงสาวดี
- ค. พระรูกงค
- ง. เจ้าอาวาฉวักใหญ่

๖. ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากพระเจ้าหงสาวดีให้มาดักฆ่าพระนเรศวรคือ

- ก. พระยากง พระยาพาน
- ข. พระยาเกียรติ พระยาราม
- ค. พระยาเคโซ
- ง. พระยาพิชัยดาบหัก

๗. พระนเรศวรประกาศสิ่งสำคัญอะไรที่เมืองแกลง

- ก. ประกาศอิสรภาพ
- ข. ประกาศสร้างเมือง
- ค. ประกาศศาสนา
- ง. ประกาศขนช้าง

๘. สมเด็จพระนเรศวรทรงประกาศอิสรภาพเมื่อ

- ก. พ.ศ. ๒๑๑๗
- ข. พ.ศ. ๒๑๒๗
- ค. พ.ศ. ๒๒๑๗
- ง. พ.ศ. ๒๑๓๗

๙. วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ (วัดใหญ่) อยู่ในจังหวัดใด

ก. พิษณุโลก

ข. สุโขทัย

ค. พิจิตร

ง. เพชรบูรณ์

๑๐. พระพุทธชินราช อยู่ในจังหวัดใด

ก. อุทัย

ข. ตรัง

ค. พิษณุโลก

ง. สุโขทัย

๑๑. พระพุทธชินราชเป็นพระพุทธรูปที่อยู่ในลักษณะใด

ก. ยืน

ข. นั่ง

ค. นอน

ง. กรึ่งนั่งกรึ่งนอน

๑๒. พระพุทธชินราช เป็นพระพุทธรูปที่ทำด้วยอะไร

ก. ปูน

ข. ทองสัมฤทธิ์

ค. หินเหนียว

ง. พลาสติก

๑๓. ข้อใดเป็นลักษณะของพระพุทธชินราช

- ก. ปลายนิ้วมือ (พระหัตถ์) ยาวเสมอกัน
- ข. หน้าปิ้ง
- ค. ไม่มีระเกตุมาลา
- ง. คิ้วตรง

๑๔. พระพุทธชินราช เป็นพระพุทธรูปขนาดใด

- ก. ขนาดเล็ก
- ข. ขนาดกลาง
- ค. ขนาดใหญ่
- ง. ขนาดยักษ์

๑๕. พระอัฐารส เป็นพระพุทธรูปที่อยู่ในลักษณะใด

- ก. ยืน
- ข. นั่ง
- ค. นอน
- ง. ครึ่งนั่งครึ่งนอน

๑๖. พระอัฐารสเป็นพระพุทธรูปอยู่ในบริเวณวัดใด

- ก. วัดใหญ่
- ข. วัดราชนิมณะ
- ค. วัดกลาง
- ง. วัดพระธาตุ

๑๗. พระวิหารของวัดราชบูรณะมีลักษณะอย่างไร

- ก. สวยงามมาก
- ข. ใหญ่โต สูงสง่า
- ค. เป็นพระวิหารขนาดเล็ก
- ง. เก่าแก่ทรุดโทรม

๑๘. นิคมโลกมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดสุโขทัยและกำแพงเพชรทางทิศใด

- ก. ทิศเหนือ
- ข. ทิศใต้
- ค. ทิศตะวันออก
- ง. ทิศตะวันตก

๑๙. ทิศเหนือของจังหวัดนิคมโลกมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใด

- ก. จังหวัดพิจิตร
- ข. จังหวัดอุตรดิตถ์
- ค. จังหวัดเลย
- ง. จังหวัดสุโขทัย

๒๐. ทิศตะวันออกของจังหวัดนิคมโลกมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดอะไร

- ก. จังหวัดพิจิตร
- ข. จังหวัดอุตรดิตถ์
- ค. จังหวัดเลยและเพชรบูรณ์
- ง. จังหวัดสุโขทัยและกำแพงเพชร

๒๑. ทางคั้งเดิมที่ใช้กันมาตั้งแต่สมัยโบราณที่จะใช้ติดต่อระหว่างกรุงเทพฯ กับพินนูลอกคือ

- ก. ทางน้ำ
- ข. ทางรถไฟ
- ค. ทางรถยนต์
- ง. ทางอากาศ

๒๒. ถ้านักเรียนจะเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปพินนูลอกโดยทางน้ำ จะต้องไปตามแม่น้ำอะไร

- ก. แม่น้ำเจ้าพระยา
- ข. แม่น้ำป่าสัก
- ค. แม่น้ำโขง
- ง. แม่น้ำแม่กลอง

๒๓. เดินทางไปพินนูลอกทางใดที่ต้องอ้อมผ่านจังหวัดตาก

- ก. ทางรถไฟ
- ข. ทางรถยนต์
- ค. ทางน้ำ
- ง. ทางอากาศ

๒๔. นั่งเครื่องบินจากกรุงเทพฯ ไปพินนูลอกใช้เวลาประมาณเท่าไร

- ก. ๑ ชั่วโมง
- ข. ๒ ชั่วโมง
- ค. ๓ ชั่วโมง
- ง. ๔ ชั่วโมง

๒๕. การสัญจรไปมาภายในตัวเมืองพิษณุโลกใช้อะไรเป็นพาหนะ

ก. รถไฟ

ข. รถราง

ค. รถม้า

ง. รถจักรยานยนต์ ๒ ล้อ และ ๓ ล้อ

๒๖. ความเป็นอยู่ของชาวพิษณุโลก ที่น่าสนใจและแตกต่างไปจากชาวเมืองอื่น ๆ คือ

ก. อยู่ตามภูเขาสูง ๆ

ข. อยู่ตามริ้นแพ

ค. อยู่ตามอีกสูง ๆ

ง. อยู่ในป่าช้า

๒๗. การเดินทางไปมาหาผู้กันของชาวบ้านริ้นแพ อาศัยอะไร เป็นพาหนะ

ก. เรือแจวหรือเรือหางยาว

ข. เรือยนต์ขนาดเล็กใหญ่

ค. คอแพ

ง. รถจักรยาน

๒๘. เมืองพิษณุโลกมีสถานเฝ้าระวังระดับใดบ้าง

ก. ระดับประถมศึกษา

ข. ระดับมัธยมศึกษา

ค. ระดับอุดมศึกษา

ง. เพกระดับ

๒๙. วิทยาลัยครูที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลกชื่อ

- ก. วิทยาลัยครูพิษณุโลก
- ข. วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม
- ค. วิทยาลัยครูเพชรบุรี
- ง. วิทยาลัยครูจันทระเกษม

๓๐. ภาพถ่ายต่อไปนี้ถ่ายใต้อายุในจังหวัดพิษณุโลก

- ก. ภาพถ่ายพระเจ้าตากสิน
- ข. ภาพถ่ายนเรศวร
- ค. ภาพถ่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช
- ง. ภาพถ่ายขุนรามคำแหง

แบบทดสอบวิชาสังคมศึกษา
เรื่องประเพณีวัฒนธรรมไทย

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

๑. ข้อสอบนี้มี ๓๐ ข้อ และมีเวลาทำ ๓๐ นาที
๒. คำถามแต่ละข้อจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษาที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว นักเรียนจงคิดโดยใช้เหตุผลที่ได้เรียนไปแล้วเป็นหลักในการตอบ
๓. ให้นักเรียนหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก ก. ข. ค. หรือ ง. ที่ให้ไว้ เมื่อเลือกคำตอบใดก็ไปขีดฆ่าหนา ๆ จนเต็มช่องว่างเล็ก ๆ ตามตัวหนังสือของข้อนั้น ๆ ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง
ตัวอย่าง

(๐) ของชาติไทยมีกี่สี	กระดาษคำตอบ
ก. ๑ สี	ก. ข. ค. ง.
ข. ๒ สี	== == == ==
ค. ๓ สี	
ง. ๔ สี	

ข้อนี้ต้องตอบข้อ ค. นักเรียนไปขีดฆ่าหนา ๆ ที่ข้อ ค.

๔. นักเรียนต้องจำไว้ว่า ต้องมีคำตอบเพียงข้อเดียวที่ถูกต้องเท่านั้น ถ้าต้องการจะเปลี่ยนคำตอบให้ชั่กจากมากหับรอยเดิมเสียก่อน ดังตัวอย่าง

ก.	ข.	ค.	ง.
(๐)	==	==	==

ถ้าต้องการเปลี่ยนจากข้อ ข. ไปเป็นข้อ ง.

๕. ห้ามเขียนข้อความและเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้
๖. พอไปนี้เราจะเริ่มลงมือทำข้อสอบ ให้นักเรียนเขียนชื่อและนามสกุลด้วยตัวบรรจง พร้อมเพื่อให้ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบแล้วจึงลงมือทำ

แบบทดสอบวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ประเพณี - วัฒนธรรมไทย

๑. ประเพณีวัฒนธรรมของไทยมีลักษณะอย่างไร

- ก. มีลักษณะเหมือนของจีน
- ข. มีลักษณะเหมือนของลาว
- ค. มีลักษณะเหมือนของเขมร
- ง. มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง

๒. ทำไมเด็กจึงต้องโกนจุก

- ก. เพื่อความสวยงาม
- ข. เพื่อความสนุกสนาน
- ค. เพื่อแสดงว่าเริ่มเป็นผู้ใหญ่แล้ว
- ง. เพื่อไว้ผมนักเรียน

๓. ทำไมโกนจุกปัจจุบันหายากเพราะเหตุใด

- ก. พ่อแม่ไม่นิยมให้ลูกไว้จุก
- ข. ไม่มีพราหมณ์ผู้ทำพิธี
- ค. สันเปลี่ยน
- ง. เด็กไม่ชอบไว้จุก

๔. เด็กผู้ชายจะโกนจุกเมื่ออายุ

- ก. ๑๓ ปี
- ข. ๑๔ ปี
- ค. ๑๕ ปี
- ง. ๑๖ ปี

๕. โจรเป็นผู้ที่ถูกไล่เด็กที่จะโดนรุก

ก. ข้างค่อม

ข. พ่อแม่-ญาติผู้ใหญ่

ค. พระภิกษุสงฆ์

ง. พระสงฆ์

๖. การโกนผมและโกนหัวในพิธีบวชนั้นทำเพื่อ

ก. แสดงว่าสะอาดแล้วชีวิตโสด

ข. แสดงว่าได้ชำระทั้งความงามและกิเลสทั้งหลาย

ค. แสดงว่าได้ชำระชีวิตการแต่งงาน

ง. แสดงว่าพระสงฆ์กับคนสามัญธรรมค่านั้นแตกต่างกัน

๗. เราเรียกผู้ที่บวชที่โกนผม โกนหัว แล้วบ่งขาว ห่มขาว ว่าอะไร

ก. เจ้าบ่าว

ข. นาค

ค. เณร

ง. หลวงพี่

๘. ผู้ที่จะบวชเป็นพระสงฆ์ จะต้องไปขอบวชกับใคร

ก. พระพุทธรูป

ข. พ่อแม่

ค. พระอุปัชฌาย์และที่ประชุมสงฆ์

ง. พระทั้งวัด

๕. พิธีทางศาสนาที่คนไทยเชื่อว่าเมื่อทำแล้วจะไ้บุญไ้กุศลมากที่สุด

- ก. ทำบุญตักบาตร
- ข. ทอดผ้าป่า
- ค. ทอดกฐิน
- ง. บวชให้ลูกหลาน

๑๐. พิธีบวชกระทำกันที่ไหน

- ก. บนศาลา
- ข. บนหอรบวัง
- ค. ในระอุโบสถ
- ง. ในกุฏิของพระ

๑๑. ใครคือผู้ที่ไปคู่ขอหญิงสาวจากผู้ใหญ่ฝ่ายหญิง

- ก. เจ้าบ่าว
- ข. ผู้ใหญ่ฝ่ายชาย
- ค. ผู้ใหญ่บ้าน
- ง. เจ้าหน้าทีจากอำเภอ

๑๒. ตอนไหนเป็นตอนสำคัญของพิธีนั้น

- ก. ตักบาตร
- ข. ฝ่ายชายสวมแหวนหมั้นให้ฝ่ายหญิง
- ค. ถ่ายรูปคู่กัน
- ง. ทำบุญเลี้ยงพระ

๑๓. ใครเป็นผู้รณรงค์ช่วยเหลือแก่คูบัวสาว

ก. แสงผู้มีเกียรติ

ข. ญาติผู้ใหญ่

ค. พ่อแม่

ง. ลูกพี่ลูกน้อง

๑๔. เชือกสีขา ๆ ที่ใช้สวมบนศีรษะของคูบัวสาวในพิธีแต่งงาน เรียกว่าอะไร

ก. มงกอลแฝก

ข. สายสิญจน์

ค. สายโยง

ง. มงกอลคู่

๑๕. การรณรงค์ในพิธีแต่งงานนั้นทำไปเพื่ออะไร

ก. เพื่อแสดงความรักนับถือแก่คูบัวสาว

ข. เพื่อทำความรู้จักกับคู่สมรส

ค. เพื่อช่วยเหลือแก่คูบัวสาว

ง. เพื่อเป็นเกียรติ

๑๖. ทำไมจึงต้องจดทะเบียนสมรส เมื่อมีการแต่งงาน

ก. เพื่อการสำรวจประชากร

ข. เพื่อให้ผู้หญิงเปลี่ยนนามสกุล

ค. เพื่อความมั่นคงของครอบครัว

ง. เพื่อแสดงว่าเป็นสามี-ภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมาย

๑๗. ของที่ระลึกที่ผู้บ่าวสาวมอบให้แก่แขกที่มาในงานเลี้ยง เรียกว่าอะไร

ก. ของชำร่วย

ข. ของขวัญ

ค. ของชำ

ง. ของแถม

๑๘. ทำไมจึงต้องเก็บศพไว้หลาย ๆ วัน

ก. เพื่อให้รอให้ผู้ตายฟื้นขึ้นมา

ข. เพื่อให้ญาติมีครมาพร้อมหน้ากัน

ค. เพื่อให้หายโศกเศร้า

ง. เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ตาย ตายแน่แล้ว

๑๙. คนไทยหักท่ายกันด้วยวิธีใด

ก. จับมือกัน

ข. ยึดก้นให้กัน

ค. ไหว้หรือกราบ

ง. โองค่านับ

๒๐. ใครที่นักเรียนควรแสดงความเคารพโดยการกราบ

ก. เพื่อน

ข. พี่ชาย

ค. พี่สาว

ง. คุณยาย

๒๑. สิ่งของที่นำไปถวายพระในพิธีทอดกฐินเรียกว่าอะไร

ก. เครื่องไทยทาน

ข. บริวารกฐิน

ค. ทองขำถวาย

ง. จีวร

๒๒. ในพิธีทอดกฐิน เราถวายสิ่งของให้พระสงฆ์กี่รูป

ก. ๑ รูป

ข. ๓ รูป

ค. ๕ รูป

ง. ทุก ๆ รูป

๒๓. ข้อใดที่ไม่ใช่ วันสำคัญทางศาสนา

ก. วันโยมหาราช (๒๑ ตุลาคม)

ข. วันเข้าพรรษา

ค. วันพระ

ง. วันทอดกฐิน

๒๔. วันที่เท่าไร ที่เรากล่าวว่าเป็นวันปีใหม่ตามสากลนิยม

ก. วันที่ ๑ มกราคม

ข. วันที่ ๑๓ เมษายน

ค. วันที่ ๒๕ ธันวาคม

ง. วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์

๒๕. วันสงกรานต์ คือวันใด

- ก. วันที่ ๑ มกราคม
- ข. วันที่ ๑๓ เมษายน
- ค. วันที่ ๒๕ ธันวาคม
- ง. วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์

๒๖. ในวันสงกรานต์เราออกไปรดน้ำอวยพรแก่ผู้ใหญ่ เราทำเช่นนั้นเพื่ออะไร

- ก. เพื่อความสนุก
- ข. เพื่อขอบคุณ
- ค. เพื่อแสดงความเคารพ
- ง. เพื่อทำความรู้จัก

๒๗. สถานที่ที่เราไปสอยกระทงคือ

- ก. มนุษุเขา
- ข. กลางทะเล
- ค. ริมทะเล
- ง. ในอ่างน้ำที่บ้าน

๒๘. ประเพณีสอยกระทงทำเพื่ออะไร

- ก. เพื่อลวกราชวงศ์ประเทศ
- ข. เพื่อบูชาพระพุทธเจ้า
- ค. เพื่อบูชาครูบาอาจารย์
- ง. เพื่อชำระจิตใจ

๒๘. ข้อใดที่แสดงว่านักเรียนเป็นผู้ช่วยทำนุบำรุงพุทธศาสนา

- ก. ทำบุญตักบาตร
- ข. บวชเป็นพระ
- ค. ร่วมพิธีในวันสำคัญทางศาสนา
- ง. ถูกทุกข้อ

๓๐. ข้อใดที่ไม่ใช่ ประเพณีวัฒนธรรมไทย

- ก. ทำบุญตักบาตร
- ข. ถอยกระทง
- ค. งานบวชลูกชาย
- ง. เต้นรำ